

REGISTERED. No. B. 156.

શ્રી

જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૩૯ મું.

અંક ૧૧ માં.

અનુક્રમણિકા.

માહ.

સંવત ૧૯૮૦

૧ પ્રત્યક્ષની શ્રેષ્ઠતા. (પદ્ય)	૩૨૬
૨ પ્રસ્તાવિક ઉપદેશ. (પદ્ય)	૩૩૦
૩ સદુપદેશ-અંતરલાપિકા. (મણીલાલ કસ્તુરચંદ)	૩૩૧
૪ સદ્ગુરુ પ્રાર્થનાપદ્ય.	૩૩૨
૫ પ્રવીણતા. (ભીખાભાઈ છગનલાલ)	૩૩૨
૬ શ્રી કેળવણી. પાઠ. ૫ (સ. ક. વિ.)	૩૩૩
૭-૮ શ્રી ચિદાનંદજી કૃત બ્રહ્મોત્તેરીમાંથી પદ ૨૫-૨૬ મું.	
વ્યાખ્યાના લેખક સ. ક. વિ.	૩૩૬
૯ પ્રસાત્તર. (પ્રશ્નકાર હાલ્યાભાઈ મોતીચંદ)	૩૪૩
૧૦ પ્રશ્નોત્તર. (પ્રશ્નકાર જીવનલાલ અમરશી.)	૩૪૫
૧૧ ખરી જીવદયા ક્યાં છે ? (તંત્રી)	૩૪૨
૧૨ વિચારણા અને અવલોકન. (મૌક્તિક)	૩૪૩
૧૩ એન્યુકેશન ગોર્ડ અને વિદ્યાર્થી વર્ગ. (મોહનલાલ ડી. ચાકસી.)	૩૪૮
૧૪ આપણા હૃદયે પછીનો માર્ગ.	૩૬૦
૧૫ તત્ત્વાર્થનું સ્વરૂપ. વાર્તારૂપે. (ચોમનલાલ ઠ. શાહ)	૩૬૨
૧૬ પુસ્તકો વિગેરેની પહોંચ.	૩૬૫
૧૭ શ્રી અંતરીક્ષજી મંદિરના કેસનો ચુકાદો.	૩૬૮

પ્રગટ કર્તા.

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧-૮-૦

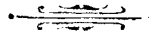
શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા.

પાસ્ટેજ રૂ. ૦-૪-૦

ભાવનગર.

આવનગર-ગાંધીનગર-શ્રી. પ્રભાત રા. મહેલાલ લાશકરભાઈજી બાપુ.

નિપપનું કંઈ પાઈને,	ચૂર્ણિત શુદ્ધિમાં કીધી. ૬
અસુચિને શુચિ માને,	ત્યજી વિવેક થઈ માતો;
સદા દુર્ગંધી કાગાને,	ફરે છે રાત દિન ચલાતો. ૭
અગર વિદ્યા કે મૂતરમાં,	પડેલો ચણું તું જોવે;
ધૂણથી મોંડા ચટાવીને,	ધસીને ખુબ તું ધોવે. ૮
રક્ત ને માંસના લોચા,	બુઝો તું શ્લેષ્મને જ્યારે;
ઢાંકીને નાક ને મોઢું,	વમન કરી નાંખતો ત્યારે. ૯
હવે તું કામની આણા,	અખંડ પાળે થઈ રાજ;
ધૂણા તેં હર્ષથી છોડી,	રહ્યો છે કંઈમાં ગાજ. ૧૦
ઉતારી કંઈ આગામી,	નરકનાં દુઃખને તું જો;
વિસારી વાત વિષયોની,	સહુ મળ આત્મનો તું ધો. ૧૧

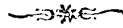
પ્રસ્તાવિક ઉપદેશ.

- સાકર સમ મીઠી લગે, ખુશામદકી ખાત;
હાસાહસ જૂઠી કહી, સુન વિકસત હૈ ગાત.
સુન વિકસત હૈ ગાત, ખાત મોઠાઈ ગાવે;
અવગુણ ઢાંક હજર, ગુણી જન આપ કહાવે.
ખડે ખને હૈ સંત, જગતમેં ઘટમેં ઉનક;
ઈશ પુનીતકી ખાત, ગાત વિકસત હૈ સુનક. ૧.
- આપસેં આપ ખડે ખન જોડે જો, કૌન કહે ઉનમેં બડપન હૈ,
વિજ્ઞા ગર્વ ધરી મન ભીતર, ઉત્પથ ભાગ ગહે જડપન હૈ;
ભૂમ ગમે રણ ભીતર પીડ દે, કૌન કહે ઉનમેં ભડપન હૈ,
ચંચલ ચિત્ત ભયો નહીં થીર તેા, કૌન કહે ઉનમેં ઘડપન હૈ. ૨.
- બકી બુદ્ધિ ખાઉરી, દૌરે દુનિયા ખીચ;
વાકા દીયા ફસાય હૈ, મોહરાયને ખીંચ. ૩.
- દુનિયાકી ખાજ સુની, ઝટ પીછે લગ જાય;
સત્ય ખાત જાને નહીં, કેસે સંત કહાય. ૪.

સદુપદેશ-અંતરલાપિકા.

૩૩૧

સંત મહિમા જગતમેં, સુખસં કહી ન જાય;	
સુરપતિ નરપતિ સુનિપતિ, નિત ઉડ લાગત પાય.	૫.
સંત વદન નિરખત સમે, તનમનકા સખ તાપ;	
ચરણ છુત સખ જત હૈ, દાટી જનમકા પાપ.	૬.
સંત બડે પરમારથી, પરમ ધામદે હેતુ;	
અભેદાન અંતે પરમ સુખ, સખ જીવન દેા દેતુ.	૭.

સદુપદેશ-અંતરલાપિકા.

(સદૈયા)

દોલત દેખી દુનિયામાંહી,	રાજ યાશે નહિ લગાર,	
સીધો મારગ પકડો ભાઈ,	ભાવે ભજજે જગદાધાર;	
મન મજાણતે આતમરાખો,	શુભ મારગમાં તમે હંમેશ,	
નિયમ પાળો સુધર્મ દેરા,	ચકતી યાશે સદા વિશેષ.	૧
લાભેણી જગ લાજ વધારે,	મનુષ્ય જન્મ મળ્યો અમૂલ,	
લહો સંપત્તિ સારી સરવે,	શાસ્ત્રો શાખે યશે કમૂલ;	
કરવાં કૃત્યો જગમાં રૂડાં,	કાળ ચકતો ભય જાણી,	
સદા પ્રભુનું સમરણ કરવું,	મન વચ કાયા વશ આણી.	૨
તુરત તેનું કૃપ સુમળશે,	પ્રભુ દયાળુ જગદાધાર,	
રજ નહીં રાખે દોનું શ્રમ કૃપ,	એહ કૃપાળુ જગદીરતાર;	
ચંદ્ર સૂર્ય પ્રકાશ સુતપશે,	સાચી રાખો પ્રભુની પત્ય,	
દશે દિશામાં અપ્પવજ કરે,	ધર્મતણાં મૂળ રૂડાં સત્ય.	૩
ઝીલો સમતા સાગરમાં સૌ,	સંસારે સુખિયા યાવા,	
ઝુઠ કપટને છોડો અહિંસા,	આદિ દુરગુણો યાવા;	
વારંવાર કહું છું સાચે,	મનુષ્ય ભવ મોંઘો જાણી,	
હાલપણ રાખો હાલ્યા યાવા,	મણિલાલ કહે શુભવાણી.	૪

દોસી. મનિલાલ કસતુરચંદ-ઝીઝવાણ

(જૈન પાઠશાળા ભારતર-થરા)

૩૩૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

સદ્ગુરુ-પ્રાર્થનાદ્વક

(શ્રગ ગઝલ.)

મનોવૃત્તિ અમારી તો,	ભટકતી મોહ અધારે;	
સમર્પી જ્ઞાનપિંડને,	ગુરુ તારજો મહારા.	૧
તમે સદ્ગુણના સ્વામી,	અમે તો દોષના ગામી;	
ઉદ્ધારી દોષસાગરથી,	ગુરુ તારજો મહારા.	૨
તમે ઉપકારની વૃત્તિ,	ધરી છે દ્વીપ આ પ્રેમે;	
ઠરી ઉપકાર દુનિયામાં,	ગુરુ તારજો મહારા.	૩
દુઃખમાં તીવ્ર જ્ઞાસા,	ભણું કરવા અમાની છે;	
સદા સદ્ગુદ્ધિ અર્પીને,	ગુરુ તારજો મહારા.	૪
અમારા ભિન્નમંડળને,	કરીને કાંઈ કૃપા દષ્ટિ;	
ઉતારી ભવ સાગરથી,	ગુરુ તારજો મહારા.	૫
શાંત મૂર્તિ ગુરુઆ,	અમે તસશિષ્ય કહેવાયા;	
નથી છુટતી ગુરુ માયા,	ગુરુ તારજો મહારા.	૬
સદા ગુરુ પ્રેમની વૃદ્ધિ,	કરો અમપર અમી દ્રષ્ટિ;	
કાપો ત્રિતાપની કષ્ટિ,	ગુરુ તારજો મહારા.	૭
ચંદ્ર સન્મુખ પેળીને,	સંકારી નેત્ર આનંદે;	
પરમ ઉપકારી સદુચ્ચના,	ગુરુ પદ ભણિ વંદે.	૮

મનિસાલ કસ્તુરચંદ-ઝીંજીવાડાવાળા.

જૈન પાઠશાળા મારતર-યરા

પ્રવીણતા,

(લે.-શાહુ: ભીખાભાઈ જગનસાલ)

ગઝલ.

ધણી મેં આચરી હિંસા,	જીવન મેં મૃદમાં ગાળ્યું;	
કરી ચેતી ધણી રીતે,	વ્યભિચારે બધું બાળ્યું.	૧
નહિ કાપ્યા કપાયોને,	વિદ્યાર્થી નાહિ વિપયોને;	
રથો માયા મહિં સચી,	ગુમાસ્તી સાધ્ય તક સાચી.	૨

શ્રી કેળવણી.

૩૩૩

રથો દૂર દેખી સેવા, સ્મરણ પણ લેશના કીધું;
 ધરી આજ્ઞા મુરતી ના, શ્રવણ ખેંચાત ના પીધું. ૩
 રમ્યો સત્સંગતા રંગે, કદાપિ ના હું પાપી હા;
 નિરંકુશ આખલા જેવી, સ્થિતિ આજે નખાપી હા. ૪
 વિવાસો દિવ્ય ના દેખ્યા, વનિતા વિરતિ સંગે;
 વિવાસ્યો હા કીચક કીંટા, વનિતા ખાલની સંગે. ૫
 ગુમાવી જાંઘળી આખી, રટણ કામિની કંચનમાં,
 દગાનામાં પ્રવીણતા વહા ! લહી મેં આત્મવંચનમાં. ૬

શ્રી કેળવણી

(શેઠ અમરચંદ તલકચંદે તૈયાર કરાવેલ-તેમાં મુધારો વધારો
 કરીને મોકલનાર સદગુણનુરાગી મુ. દ. વિ.)

પાઠ ૧ લો.

શ્રીકેળવણી એટલે શ્રીઓને કેળવવી અથવા ભણાવવી તે. શ્રીકેળવણી
 એ મથાળું વાંચીને આપણા ઘણા જૈન ભાઈઓ તો આશ્ચર્ય પામશે, કારણ કે
 જૈન કોમના મુરખોજ કેળવણીમાં પછાત છે, તો તેઓને ‘ શ્રીકેળવણીની કિંમત
 શું છે ? તેથી કેવી જાતના ફાયદા થઈ શકે છે ? ’ વિગેરે ત્રમજી કયાંથી હોય ?
 ભાગ્યવશાત્ જૈનકોમ વ્યાપારમાં ફાવેલી છે; એટલે તેને કેળવણીમાં પછાત
 હોવાથી જે નુકશાન થાય છે તેની ખબર પડતી નથી, પરંતુ વિના કેળવણીએ
 જે નુકશાન થવું જોઈએ એ તો પરોક્ષ કે પ્રત્યક્ષ રીતે થાય છેજ. ઘણા
 માણસો તો શ્રીઓને ભણાવવી એ અકર્તવ્ય સમજે છે, છોકરીઓને ભણવા
 મોકલનાર ઉપર ચીડાય છે, ભણેલી સ્ત્રીને દેખી તેના ઉપર કંટાળો આવે છે
 અને તેવીનો કાંઈ અવશુભ જણાયો હોય તો. તે સંખંધી રજતું ગજ કરી મૂકે
 છે. કેટલાકને તો ભણેલી સ્ત્રી વાંધ્યા રહે છે, દુર્ગુણી થાય છે, વહેલી મરી
 જાય છે, વહેલી રાંડે છે, એવા વહેમ હોય છે. તો આપણે પ્રથમ એ તપાસીએ
 કે શ્રીઓને ભણાવવી એ કર્તવ્ય છે કે અકર્તવ્ય છે ? શાસ્ત્રકાર એમાં સંમત
 છે કે અસંમત છે ? અને પૂર્વે એ રીતિ હતી કે નહિ ?

હવે આપણે પ્રથમ એ તપાસીએ કે શ્રીઓને ભણાવવી એ કર્તવ્ય
 છે કે અકર્તવ્ય છે ? સી એ એક વરનો અનુપમ શૂંગાર છે અને તેનાથી

૨૬૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

આપણું ઘર તમારું રહેનાર સર્વ જીવો શોધી નીકળે છે, તો ત્યારે એના પરિવર્તનપ્રણીત થાને એટલી શોધા મળે છે, તો પછી તેનામાં વિદ્યારૂપી અમૂલ્ય સ્તંભો બંધાર બરેકો હોય તો તેની શોધામાં શું ખાતરી રહે? એનું અને વળી સુગ્રંથ હોય તો તેની કિંમત કેટલી ખર્ચી ઉમટા થાય? લક્ષ્મીવાન અને વિદ્વાન હોય તો તેની કેટલી કિંમત? ગુણસંપન્ન અને વિદ્વાન હોય તો તેનું કેટલું મૂલ્ય થાય? વિગેરે અનેક વ્યવહારિક દ્રષ્ટિથી સિદ્ધ થાય છે કે જ્ઞાને કેળવણી આપવાની ખાસ અને ખરેખરી જરૂરીઆત છે. વળી એક વિદ્વાન માણસ લખે છે કે ‘ગૃહસ્થાના મુખ્ય આધાર સ્ત્રીકેળવણી ઉપરજ છે.’ તે કેવી રીતે? ત્યાં તે સમન્વયે છે કે—એક વખત તે એક વિદ્વાન સ્ત્રી સાથે વાનો કરતો હતો, તેવામાં તેણે જણાવ્યું કે ‘સ્ત્રીજવવાની જુદી જુદી રીતોમાં કાંઈ ફરક નથી, તેથી તો રૈયતને જુદી જુદી જાતની કેળવણી મળે પણ તેને શું કરવું બાકી છે? શેની ખાતરી છે? તે કહે.’

તે સ્ત્રીએ જવાબ આપ્યો કે ‘જનેતાઓની’ તે વિદ્વાન ચુપ થઈ ગયો. તેણે કહ્યું કે ‘હા, ખરું એકજ શબ્દમાં કેળવણીની બંધી પદ્ધતી આવી ગઈ. માટે સલાહાર આપવાનું પ્રથમ અને અતી અગત્યનું સ્થળ તે ઘરની સ્ત્રીજ છે અને તે વિદ્વાન-કેળવણેથી હોય તો તેનો અને તેની સંતતી તમામનો જન્મ સફળ થાય છે, એ નિઃશંક છે.

સાર—સ્ત્રી ઉપર આખા ઘરનો બહુધા આધાર હોવાથી તેને સર્વ રીતે કેળવી કુશળ કરવાની ભારે જરૂર છે. સારી રીતે કેળવણેથી સ્ત્રી ઘરની શોભારૂપ અને છે અને તેનાથી થતી સઘળી સંતતી સહેજે સુધરવા પામે છે. અન્યથા સંતતી સુધરવી મુશ્કેલ છે.

પાઠ ૨ જો

આગલા પાઠમાં સ્ત્રીએને કેળવણી આપવાથી શું લાભ થાય છે, અને ન આપવાથી શું નુકસાન થાય છે, તે વીધે સહેજે દુસારો કરવામાં આવ્યો છે, હવે આ પાઠમાં તે બાબત વિશેષ વીવેચન કરવામાં આવશે.

આ જગતમાં પ્રાણીમાત્રમાં ચૈતન્ય ભાવ સરખો છે, તોપણ પશુપક્ષી વિગેરે પ્રાણીઓથી મનુષ્ય પ્રાણી ઉત્તર ગણાય છે. એનું કારણ મનુષ્ય જ્ઞાન મેળવવાને અને એથી ખરું જોડું પારખી જોડું તથા ખરું આદરવા લાયક છે એમ સમજે છે. એ સિવાય બીજું કારણ જણાયે નહિ. જ્ઞાન એટલે સમજણ, જેનામાં જેટલી સમજણ વધારે તેટલી માનવજાતમાં તે ઉંચી પદવી ધરાવે છે. આપણે સર્વે વગડામાં બાંધવા ગામડામાં રહેનાર માણસ કરતાં શહેરના માણસને ઉત્તમ ગણીએ છીએ તેનું કારણ તેઓનું જ્ઞાનબળ વધારે એજ છે. શરીરબળમાં તો વગડાના અને

શ્રી કેળવણી.

૩૩૫

ગામડાના રહેનારાઓ શહેરના મનુષ્યો કરતાં ગ્રંથ છે, તેપણ તેઓ શહેરી મનુષ્યોના જ્ઞાનબળને લીધે તેને વશ રહે છે. દરેક માણસમાં જોઈએ વધતું જ્ઞાન હોય છે, તેથી તેઓ પોતાના દરેક કાર્ય ઉપરથી અનુગ્રવ લઈ પોતાના સુખ દુઃખની વાત એક ખીમને કરે છે; અને તે ઉપરથી જે રસ્તે વધારે સુખ મળે તે રસ્તે પ્રવર્તવા વધારે જ્ઞાનવાળાની મતિથી પ્રયત્ન કરે છે. ઉમાર પરત્વે જોઈએ તો બાળકને આપણે પશુ ગરાગર છઠ્ઠીએ છીએ, તેનું કારણ એટલું જ કે તે સમયે તેનામાં કંઈ જ્ઞાન હોતું નથી. જેમ જેમ તે મોટું થતું જાય છે એને તેનું જ્ઞાન વધતું જાય છે તેમ તેમ તે માણસમાં ગણાતું જાય છે. ધર્મ, દયા, શૌચ, દાન, પૂજા, તપ, પુણ્ય, પાપ, ક્રોધ, માન, માયા, લોક વિગેરે શબ્દોના સ્વરૂપ માણસ પોતાની જોઈ વધતી જ્ઞાનશક્તિના પ્રમાણમાં સમજે છે અને તે ઉપરથી જે આદરવાનાં કાર્ય હોય, તેમાં પોતાનું આવરણ કરે છે અને ખીજા છોડી દે છે. ખુન, ચોરી, મારામારી વિગેરે શબ્દોનાં કૃત્યો ઘણું કરી અજ્ઞાન માણસોજ કરનારા નીકળશે, કારણકે જ્ઞાનવાન તો તેથી સબ્દનો આ ભવમાં અને પાપનો દંડ પરભવમાં ભોગવવો પડશે એમ જાણી શકે છે. પશુધોનિમાં જન્મ પામનાર પણ જ્ઞાનના યોગથી ઉચ્ચ ગતિમાં જવા પામે છે; તો માણસ જ્ઞાનને જ્ઞાનપ્રાપ્તિથી વધારે ઉત્તમતા પ્રાપ્ત થાય એમાં શી નવાઈ! પોપટાદિ પશુઓને કંઈ શ્રમ લઈ જરા ભણાવે છે તો તેઓ નીતાશ ભરેલું બોલતાં શીખે છે અને તે સાંભળી સર્વે ખુશી થાય છે. તેના ઉપર એક વિદ્વાન માણસે કહ્યું છે કે—

સદ્વિદ્યા ચદિ કા ચિંતા, વરાકોદરસૂરણે ।

શુકોઽપ્યજ્ઞાનમાપ્નોતિ, મગદ્વાનમિતિ શ્રુત્વ ॥૧૮॥

અર્થ—જે સદ્વિદ્યા હોય તો નાનું સરખું પેટ ભરવાની શી ચિંતા છે? પોપટ પણ ભગવંત એટલો શબ્દ બોલે છે તો જાવાનું સુખેથી પ્રાપ્ત કરે છે. માટે કેળવણી લેવાથી સર્વને લાભજ છે એમ જાણી સ્ત્રીઓને અનરય કેળવણી આપવી જોઈએ.

સાર—જડ જેવી વસ્તુને પણ યથાવિધિ કેળવવાથી તે ઉત્તમતા પામે છે, તો પછી સચેતન-આત્માને યથાર્થ કેળવણી મળવાથી તેનામાં ઉત્તમ ગુણનો વિકાસ થવા પામે એમાં આશ્ચર્ય જેવું શું છે?

પાઠ ૩ નં.

વળી સ્ત્રીજાતને કેળવણી આપવાનું ઘણું અગત્યનું કારણ એ છે કે જે ઘરની તે ગૃહિણી હોય છે તે ઘરના તમામ અંગભૂતોને રાત્રીદિવસ તે સ્ત્રીની હાયાતણે રહેવાનો પ્રસંગ આવે છે અને તેથી તે સર્વ કુટુંબીઓને આખી

વિગતના જે લક્ષણોના સંસ્કાર જડીભૂત થાય છે, અને તેઓના મોતની સાથેજ બંધ પડે છે, તે લક્ષણોનો જન્મ જે ઘરમાં તેઓ ઉછરે છે ત્યાંજ થાય છે. સોની એક સાધારણ કહેવત ચાલે છે કે ‘વિદ્યાથી વધતો વિવેક છે.’ ‘વિવેક દશમો નિધિ છે.’ અને ‘મન ઉપરથી માણસ થાય છે.’ પણ એ ત્રણ નીતિવચનો કરતાં એક વધારે મજબૂત નીતિવચન એ છે કે ‘ઘર નરને બનાવે છે.’ તેનું કારણ એ છે કે ઘરની કેળવણીથી માણસની રીતક્રાંતિ અને મન બંને ધરાય છે, એટલુંજ નહિ પણ તેના લક્ષણ પણ ત્યાંજ બને છે, દૃઢચક્રમ્લ પ્રપ્રુહિત થાય છે, દેવેતુ’ બંધારણ થાય છે, બુદ્ધિના અંકુરો ફુટે છે, અને ભલા કે ભુ’ડાને વાસ્તે આચરણ રચાય છે. સુખ્યત્વે કરીને બાળક ત્યાં જન્મે છે તે ઘરમાંજ જન્મ’ડળને કાળમાં રાજનારાં ધોરણો અને નીતિવચનો ગૃહ-ગિરિના મૂળમાંથી નીકળે છે. પછી તે મૂળ નિર્મળ હોવા મલિન હો. સરકારના કાયદા કાનુનો પણ ગૃહસૂર્યના પ્રતિબિંબ છે. બચપણમાં આપણે હોઈએ, તે વેળાએ આપણા ખાનગી સંસારમાં આપણા મન ઉપર જે જે વિચારોના સૂક્ષ્મ અંકુરો માત્ર ઉગ્યા હોય, તે પછીથી દુનિયામાં દેખા દે છે. તે પછીજગતનો જાહેર મત કેળવાય છે. કારણ કે બાળગૃહમાંથી પ્રજાનો પાક ઉતરે છે અને જેમના હાથમાં બાળકોને ચાલતાં શીખવાની દોરી હોય છે, તેઓ તેા રાજ્યની ખાસી લગામ ઝાલનારા કરતાં પણ વધારે સત્તા ચલાવી શકે છે.

અ હા હા !!! જનેતાઓને ઉમદા કેળવણી આપવાનાં કેવાં ક્ષણ છે ? મનુષ્યોની રહેણી કહેણી ઉપર તેઓ કેવી મજબૂત છાપ પાડી શકે છે ? માટે વાંચકો શ્રીકેળવણીની અવશ્ય જહુ જરૂર છે.

સાર—આ રીતે શ્રીકેળવણી કેટલી બધી મહત્વની છે તેનો ખ્યાલ વાંચનારા લાઇખેનોને સારી રીતે આવી શકે તો તેઓ શ્રીકેળવણીના હીમાયતી બની શ્રીકેળવણીને પુષ્ટિ આપવા પાછી પાની કેમજ કરે ?

પાઠ ૪ થો.

આ જગતમાં દરેક પુરૂષને તેમજ સ્ત્રીને કેળવણી લેવાને હક છે અને તે પ્રમાણે તેઓ લે છે, પણ વિશેષે કરીને પુરૂષકેળવણીથી જે જે લાભો થાય છે તેના કરતાં શ્રીકેળવણીથી થણું દરજે ખીન્ન મોટા લાભ થાય છે અને પુરૂષને મોટા અર્થર્યાપદને પ્રાપ્ત કરાવનાર મૂળ કારણ સ્ત્રીજ છે, કારણ કે પુરૂષ જે ઘરમાં જન્મ લે છે તે ઘરમાં તે નાનપણથી પોતાની માતાના હાથ-તળે ઉછરે છે અને તેની જોશવર અસર તેની કેળવણી ઉપર થયા વિના રહેતી નથી. તે દુનિયામાં નિરાધાર હાલતમાં દાખલ થાય છે અને કેળવણી તથા પોષણને માટે તેનો તમામ આધાર તેની આસંચાસ જે મનુષ્યો હોય તેના ઉપર

સ્રી કેળવણી.

૩૩૭

રહેશે હોય છે, અને આશપાશના ચાલુસોમાં પોતાની જનનીની હાજરી પ્રથમ હોય છે. તેથી ખરેખરી પ્રથમ અક્ષર તેની માતાની તેને થાય છે અને તેની માતામાં જે જે ગુણો હોય છે તેનો ખરેખરો ચિતાર તેના બાલવયના પુત્રમાં પડે છે. એમાં જરાએ આશ્ચર્ય નથી; કારણ કે આ સૃષ્ટિમાં દરેક વસ્તુનું બંધારણ અને સ્વભાવ ઘણું કરીને જે વસ્તુ તેની પાસે અને હમેશાં સહવાસમાં આવતી હોય તેના જેવાંજ થાય છે, અને એથી ઉલટા થતા હોય તો તે અપવાદરૂપ છે. વળી બાળક જ્યારે અણુસમન્નુ સ્થિતિમાં હોય છે ત્યારે તેને ખોલવાની કે સમજાવવાની શક્તિ નથી હોતી. તે વખતે તો તે ફક્ત પોતાની નજીક જે પદાર્થ આવે છે તેનાજ ગુણ કે અવગુણને ગ્રહણ કરે છે; અને 'ક્રીટબ્રમરના' ત્યારે તે પદાર્થ જેવાજ બની રહે છે. તેમાં કાંઈ આશ્ચર્ય નથી. જ્યારે આવું છે ત્યારે નાના બાળક અને બાળકીઓને વિદ્વાન અને દેશના શંકાર બનાવવાને માટે પ્રથમ તેઓની માતાને સંગીન કેળવણી આપવાની ખાસ જરૂર છે; અને જ્યારે સંખ્યાબંધ માતાઓ કેળવણી પામેલી અને વિદ્વાન થશે ત્યારે તેઓના હાથ તળે ઉછરનાર છોકરાં પણ વિદ્વાન અને હાથા થશે. તેમાં જરાએ શંકા જેવું નથી, એટલા માટે ગમે તે ઉપાયો થોજ સ્ત્રીઓને કેળવણી આપો.

સાર—સહદય બાઈબંદેનોને હવે હીવાજેવું સ્પષ્ટ સમજતું નેઈએ કે યથાર્થરીતે સ્ત્રીઓને કેળવવાનો પ્રયત્ન કર્યા વગર સમાજનો ઉદ્ધાર થયો સંભવિત નથી. કહ્યું છે કે 'શાળી માતા યો શિક્ષકોની ગરજ સારે છે.' એ વાત હવે હૃદયમાં ડસાવો.

પાઠ ૫ મો.

શાસ્ત્રમાં જ્ઞાનની અધિકતા રથળે રથળે વર્ણવી છે. અને જ્ઞાન વિનાના મનુષ્યને પશુ સમાન ગણેલા છે. નીતિશાસ્ત્રમાં કહ્યું છે કે—

યેષાં ન વિદ્યા ન તર્પો ન દાનં, જ્ઞાનં ન શીલં ન ગુણો ન ધર્મઃ ॥
તે મર્ત્યલોકે ધૂમિમારભૂતા, મનુષ્યસ્વેણ મૃગાશ્વરંતિ ॥

અર્થ—“જેઓનામાં વિદ્યા, તપ, દાન, જ્ઞાન, શીલ, ગુણ, અને ધર્મ નથી, તેઓ આ મૃત્યુલોકમાં પૃથ્વીને વિષે ભારભૂત થઈ મનુષ્યરૂપે મૃયો અરે છે.” અને તે ઉપરથી એમ સમજાય છે કે વિદ્યા વિનાના મનુષ્યને નીતિશાસ્ત્રકાર પશુસમાન કહે છે. વળી—

આદારનિદ્રાભયમૈશુનં ત્ર, સામાન્યમેતત્ પશુર્નિર્નરાણાં ।

જ્ઞાનં નરાણામધિકૌ વિશેષો, જ્ઞાનેન દીનાઃ પશુધિઃ સમાનાઃ ॥

અર્થ—‘આદાર, નિદ્રા, લાચ, મૈથુન, એ માણસો અને પશુમાં સરખા છે; પરંતુ માણસમાં જ્ઞાન અધિક છે, તેથી તેઓ ઉત્તમ ગણાય છે. માટે જ્ઞાન વિનાના મનુષ્યો પશુ સમાન છે. એનો આ શ્લોકનો ભાવાર્થ છે.

બીજા જે જે ગુણો છે તે સર્વ ગુણોમાં જ્ઞાન ગુણની આધતા છે. ‘જ્ઞાન સકળ ગુણ મૂળ રે ’ એ વિજય લક્ષ્મીચુરિતું વચન પ્રસિદ્ધ છે. વિદ્યા ભણવાથી માણસને જ્ઞાનની કિંમત સમજાય છે, અને તે કયું જ્ઞાન ઉત્તમ છે તે સમજી શકે છે. પોતાની એવી સમજણશક્તિ થયે તેઓ ધર્મ-જ્ઞાન મેળવવાને વધારે લાયક થાય છે. માણસ પોતાનો જન્મ ગમે તેવી મોટાઇ અને ગમે તેવી શ્રીમંતાઇમાં ગાળે પણ જો ધર્મજ્ઞાન હોય નહિ તો એ સર્વ જન્મ વૃથા છે. તે મનુષ્યભવને લાયક કૃત્ય કરી શકે નહિ, અને મનુષ્યસવ હારી જાય. સિંદુર પ્રકરમાં કહ્યું છે કે—

માનુષ્યં વિફલં વદંતિ હૃદયં વ્યર્થં વૃથા શ્રોતયો-

નિર્માણં મુળદોષમેદકલના તેજામસંભાવિની ॥

દુર્વારં નરકાયકૂપપતનં મુક્તિં બુધા દુર્લભા

સર્વજ્ઞઃ સમયો દયારસમયો યેવાં ન કર્ણાતિથિઃ ॥૧॥

અર્થ—‘જે માણસને સર્વજ્ઞના દયારસમય સિદ્ધાંત કહ્યુંના અતિશિષ્ટ થયા નથી, અર્થાત્ જેણે વીતરાગભાષિત સિદ્ધાંત શ્રવણ નથી કર્યા તેનો મનુષ્યજન્મ ગણ્યા માણસો નિષ્ફળ કહે છે, તેનું હૃદય વ્યર્થ કહે છે, તેના જ્ઞાનનું નિર્માણ વૃથા કહે છે, તેઓનામાં ગુણ અને દોષનો ભેદ સમજવાની શક્તિનો અસંભવ ગણે છે, તેઓને નરકના અધઝૂપમાં પડવાનું દુઃખે વારી શકાય તેવું કરે છે અને તેઓને મોક્ષની પ્રાપ્તિ પણ દુર્લભ કહે છે.’

માટે એવા નીતિશાસ્ત્રના વચનોથી સિદ્ધ થાય છે કે જ્ઞાન વિના બધું જોટું છે અને જ્ઞાનથી સર્વ વસ્તુ સિદ્ધ થાય છે.

સાર—શાસકાર કહે છે કે ‘પહેલું જ્ઞાન અને પછી દયા’ કેમકે દયા અથવા અહિંસાનું સ્વરૂપ જ્ઞાનથીજ યથાર્થ જણાય (સમજાય) છે. તે વગર આદુ અવગું વેતરાઈ જાય છે. યથાર્થ જ્ઞાન-સમજથીજ શ્રદ્ધા થવા પામે છે, અને આશ્ચર્ય પણ શુદ્ધ-નિર્માણ થવા પામે છે. ઉક્ત રત્નત્રયીના સુયોગથીજ સકળ કર્મના ક્ષયરૂપ મોક્ષની પ્રાપ્તિ થાય છે, માટે તેમાંજ અતિ આદર કરવો જોઈ છે.

ખહોંતેરીમાંથી પદ રપ મું.

૩૩૬

શ્રી ચિદાનંદજી કૃત ખહોંતેરીમાંથી પદ રપ મું.

રાગ ટાડી

પ્રીતમ પ્રીતમ પ્રીતમ પ્રીતમ, પ્રીતમ પ્રીતમ કરતી મેં હારી.

પ્રીતમ૦ એ આંકણી.

એસેં નિહુર ભાયે તુમ કેસેં, અજ હું ન લીની ખબર હમારી;
કવણુ ભાત તુમ રીઝત મોપેં, લગ ન પરત ગતિ રંચ તિહારી.

પ્રીતમ૦ ૧

મગન ભાયે નિત્ય મોહયુતા સંગ, ગિયરત હો સ્વચ્છંદવિહારી;
પણુ ઈણુ વાતનમેં સુણુ વાલમ, શોભા નહીં જગમાંહી

તિહારી. પ્રીતમ૦ ૨.

ભે એ વાત તાત મમ સુણીએ, મોહરાયકી કરીહે ખુવારી;
મમ પીયર પરિવારકે આગળ, કુમતા કહા તે રંક ગિચારી.

પ્રીતમ૦ ૩

કોટિ જતન કરી ધોવત નિશદિન, ઉજરી ન હોવત કામર કારી;
તિમ એ સાચી શીખામણુ મનમાં, ધારત નાંહી નેક અનારી.

પ્રીતમ૦ ૪

કહત વિવેક સુમતિ સુણુ જિમતિમ, આતુર હોય ન યોલત ખ્યારી;
ચિદાનંદ નિજ ઘર આવેંજે, દોયદિનોમેં ઉમ્મર સારી.

પ્રીતમ૦ ૫

વ્યાખ્યા.

ભાવાર્થ--કુમતિને વશ થઈ પડેલ પોતાના પ્રાણપ્રિય પતિ ચેતનને સુમતિ વરહાનજથી દબ્ધ છતી ઠપકો દેતી કહે છે કે--પ્રાણનાથ-પ્રિયતમનું નામ રટણુ કરતી અને વિરહાનજથી ઢાઝી છતી વારંવાર બહાલેશ્વરનું નામ ઉચ્ચારતી ઉચ્ચારતી હું યાકી ગઈ, તેમ છતાં અદ્યાપિ પર્યંત મારી ખબર લીધી નથી. એવા આપ કંઠોર દીલના કેમ થયા છે ? આપ મારા ઉપર શીડીરોતે રીઝો (પ્રસન્ન થાઓ) એની મને લગારે ગમ પડતી નથી, તેથી મનમાં ઘણી મુંઝવણુ થાય છે. તેનો શો ઉપાય કરવો ? ૧

આપ સદાય કુમતિના સંગમાં મગ્ન બની રહી સ્વેચ્છા મુજબ મ્હાલો છે, અમન ચમન ઉડાવો છો-રંગરાજમાં રાતા રહો છો, પરંતુ પ્રિયતમ ! હું આપને સાચું કહું છું કે એમાં આપની શોભાનથી-ઉલટી હલકાઈ થવા

૩૪૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પામે છે. પછી આપ તે માનો કે ન માનો, પતિવ્રતા તરીકે આપને હું એ વાત નિવેદન કરી છું. ૨

આપ કુમતિનો પરિચય કરી આપની પાયગાદી કરી રહ્યા છે એ વાતની મારા જનક (પિતા) ધર્મસાગરને બગર પડશે તો તે મોહરાગનીજ ખુવારી કરશે એટલે તેનો નાશ કરશે. મારા પીયારીયા-ધર્મ મહારાજના પરિવાર આગળ તે સંકડી કુમતિનું શું જોર આલવાતું હતું? તે આપડીને ભાગતાં ભોં ભારે થઈ પડશે, પણ આપ સમજીને તેનો સંગ તણ્યો તો બહુ સારું થાય. ૩

કાળી કામળને ગમે તેટલા મરી મથીને-સેંકડો ઉપાયથી ધોવે-ધોયા કરે તો પણ તે કદાપિ ઉજળી થાય નહીંજ. તેમ હું ગમે એટલી અંતરની લાગણીથી આપનું હિત ઈચ્છીને સાચી સલાહ આપવા મન કરું છું પણ તેને તલમાત્ર પણ આપ દીલમાં ધારતા નથી, આટલી બધી હઠ-કંઠાઈ કરવી આપને ઘટે નહીં-શોભે નહીં. ૪

ચેતન-ચેતનાનો હિત મિત્ર વિવેક સુમતિને સમજાવે છે કે બહાદી જાહેન! તુ ધીરજ રાખ-અતિ ઉતાવળી થઈને તારા પતિને જેમ તેમ ઠપકાભર્યાં વેણુ ન બોલ. તારે વધારે બોલવાની જરૂર નહીં રહે. થોડા વખતમાં તારા પ્રિય પતિ ચેતનરાય તારા મંદિરમાં જરૂર આવશે અને પછી કાયમ રહેશે. મારાં હિત વચનમાં વિશ્વાસ લાવીને બહાલી જોન! તું ધીરી થા અને માફ વચન સંજ્ઞ થાય એવી ભાવના દીલમાં ધારી રાખ. પતિવિરહ તારી જેવી પતિવ્રતા જાહેનને વધારે સાલે એ સ્વાભાવિક છે, પણ મને ખાતરી છે કે તારા પ્રાણુનાથ હવે તને વેલાસર મળશે અને તારું કાયમનું હુઝળ ટળી જશે. ૫

સારણોધ-અનાદિ કાળથી ચેતન મોહની લાડકવાળી પુત્રી કુમતિના કંદમાં ફસાઈ પોતાની ખરાબી કરી રહ્યા છે. મન અને ઈન્દ્રિયોને મોકળા મૂંઝી, સ્વચ્છંદ વર્તનથી ત્રિવેકષ્રણ બની રહ્યા છે. વિવિધ વિપર્યોમાં મ્હાલતો સાંઠ પેરે સોને તુચ્છ ગણે છે; પરંતુ અતે અનેક પ્રકારની વિદગ્નતા પામી હુઝળી થાય છે. કોષાદિક કપાયથી અંધ બની ન કરવાના કામ કરે છે, ને ન બોલવાના બોલ બોલે છે, પાપનો કે પરબવનો ડર રાખતો નથી, એથીજ જીવની અધોગતિ થયાં કરે છે. તેમાં કુટાતાં પીડાતાં કરતા અનુભવ કરતાં કેઈ વખતે જ્ઞાની ગુરુનો ભોટો થતાં, તેમનો સદુપદેશ લાગવાથી તેને ધર્મ ઉપર પ્રીતિ લાગે છે, એટલે વિપર્યાયતા તણ કલ્યાણમિત્ર વિવેકની સોળત કરે છે. તેથી તેનામાં કંઈક પાત્રતા આવે છે, એટલે ધર્મરાજની બહાદી પુત્રી સુમતિ તેને

બહોતેરીમાંથી પદ ૨૬ મું.

૩૪૧

વરે છે. આહીથી તેનો બાગ્યોદય ઠીક થવા માંડે છે. તેનું એકાન્ત હિત-શ્રેય ઇચ્છનારી સુસતિ અહોનિશ તેને સારી સલાહ આપે છે, તેથી અનુક્રમે ચેતન ધર્મના પાયા જેવી મૈત્રી, મુદિતા, કૃદ્વિદ્યા ને મધ્યસ્થતા રૂપ ચાર ભાવનાને મનમાં દ્રઢ સ્થાપી, યથાશક્તિ તપ જપ વ્રત નિયમનું સેવન પાલન કરવા તત્પર થાય છે. પૂર્વે સ્વચ્છંદાચરણથી મન વચન કાયામાં જે મલીનતા કરી હતી તે હવે ટાળીને પવિત્રતા દાખલ કરી સદ્ગુણનંદમાં મગ્ન રહી શકે છે. સંયમ યોગે એ બધું શક્ય થાય છે. ઇતિશમ્ (સ. ક. વિ.)

ચિદાનંદશ્લોકૃત બહોતેરીમાંથી પદ ૨૬ મું.

(રાગ અશાવરી તથા ગાડી.)

અબધુ નિરપક્ષ વિરલા કેઈ, દેખ્યા જગ સહુ જોઈ,	અબધુ૦ એ આંકણી.
સમરસભાવ ભલા ચિત્ત બંકે, થાપ દ્વિધાપ ન હોઈ;	
અચિનાશીકે ઘરડી બાતાં, જાનેગે નર સોઈ.	અબધુ૦૧
રાયરંકમે લેદ ન જાને, કનક ઉપલ સમ લેખે;	
નારી નાગણીકો નહીં પરિચય, તો શિવમંદિર દેખે.	અબધુ૦૨
નિંદાસ્તુતિ શ્રવણ સુણીને, હપં શોક નવિ આણે;	
તે જગમેં જોખીસર પૂરા, નિત્ય ચઢતે શુણહણે.	અબધુ૦૩
ચંદ્ર સમાન શૌર્યતા બાંધી, સાચર જેમ ગંભીરા;	
અપ્રમત્ત ભારંડ પરે નિલ, સુરગિરિ સમ શુચિ ધીરા.	અબધુ૦૪
પંકજ નામ ધરાય પંકશ્યું, રહત કમળ જિમ ન્યારા;	
ચિદાનંદ ઇશ્યા જન ઉત્તમ, સો સાહિબકા ખ્યારા.	અબધુ૦૫

વ્યાખ્યા

ભાવાર્થ—સર્વત્ર દુઃખી જોયું તો નિરાજા-નિઃસ્પૃહી સંત સુસાધુજનો કેઈ વિરલાજ દીસે છે. જેમનું અંતર સમતોરસથી ભીનું રહે છે, તેથીજ જે ખંડન મંડનની ધાંધલામાં પડતાજ નથી. દૃઢ વૈરાગ્યયોગે એવી નિરૂપયોગી અથવા અલ્પ ઉપયોગી વાતથી પોતે ઉદાસીન થા મધ્યસ્થ રહે છે. તેવા સંત સુસાધુ જનો અચિનાશી પરમાત્માના ઘરની વાતો બાણી શકે છે. તેવા સમભાવી મહાત્માઓજ પરમાત્માના સ્વરૂપને તથા તેમની પવિત્ર આજ્ઞાઓને યથાર્થ સમજવા, સહકૃપા ને આચરવા ખરા અધિકારી (પાત્ર) હોઈ શકે છે. ૧.

જે સંત જનો રાગ તથા રંકને પક્ષપાત રહિત સમાન ભાવથી જોવે છે, તેમના વચ્ચે ભેદભાવ રાખ્યા વગર હિતોપદેશ આપે છે, સોનાને અને પથ્થર-

રને સમાન લેખવે છે. એટલે જમે તેની કિંમતી ચીજ ઉપર લલચાતા નથી પણ તેની ઉપેક્ષા કરેછે, તેમજ જે કાળી નાગણ સમી વિષય વિહારથી ભરેલી નારીનો સંગ-પ્રસંગ કે વિશ્વાસ કરતા નથી, તેવા અડગસમા કઠણ વ્રતને પાળનારાનું મોહનતા અધિકારી અને છે, તેમનેજ અશ્વયુગ લાભી થાકે છે. ૨

સ્વનિંદા કે સ્તુતિ થતી શ્રવણે સુણીને જે હુર્પ-શોકને ધારતા નથી, પણ કેવા નિઃસ્વરૂપમાં રમણના કર્યા કરે છે. એવા સાચા યોગીયારો યદા યદા પરિણમે શુણ્ણશ્રેણિમાં આગળ વધે છે. એવા સંતજનોજ સ્વપરને તારી શકે છે. ૩

જેઓ ચંદ્ર સમી શીતળતાને પ્રસારે છે, સાગર સમી ગંભીરતાને ધારે છે, સંયમનું પાલન કરવામાં ભારંડસરણી સાવધાનતા રાખે છે, તેમજ મેરૂ પર્વત સમી પવિત્રતાને-નિશ્ચિન્નતાને સદાય આદરે છે. ૪

જેમ પંકજ નામધારી કમળજળ કાઢવથી ન્યાડું રહે છે, તેનાથી લેખાતું નથી તેમ જે સંત-સુસાધુ જનો વિષયલોગથી નિર્લેપ રહે છે, વિષય-લાલચથી ખરડાતા નથી, વિષયવાસનાને તડાવી-ફર કરી, સ્તનત્રપીતું અખંડ આરાધન કરે છે, તેવા સ્વરૂપ-રમણી મહાત્માઓ પરમાત્મપદને પામી શકે છે. ૫

સારબોધ—અર્જુન સાધુપણું કેવું હોવું જોઈએ ? અને તેનું અર્થ પાલન કરવામાં કેવી પાત્રતા ને સાવધાનતા જોઈએ ? તેનું ચિત્ર ઉપલા પદમાં આપીને આજકાલ સાધુમાર્ગમાં વ્યાપી રહેલી શિથિલતા અથવા પ્રમાદાચરણને દૂર કરવા આત્માર્થી સર્જીનાતું લક્ષ્ય ખેંચવામાં આવ્યું છે. જોકે પૂર્વ પુરુષોની હોડ કરે એવું વિશુદ્ધ ચારિત્ર અપ્રમત્તભાવે પાળનાર અત્યારે કોઈ ભાગ્યેજ મળે છે, પરંતુ એવી શુદ્ધ ભાવના દીલમાં ધારી રાખીને તદ્દન સાર યથાશક્તિ સંયમનો અપ કરવામાં આવે તો પણ તેથી સ્વપરને લાભ થવા સંભવ રહે છે. કેમકે ઉપદેશમાળાદિકમાં શુદ્ધ સંવિજ્ઞપણું (સાધુપણું) જો પળી ન શકે તો સાધુપણનો દંભ (ખોટો ડોળ-ડિમાક) તથા નિર્દેશ-નિષ્કપટપણે સરલતાથી સાધુ લિંગ (વેષ) ને મૂકી, યથાચોગ્ય સ્થળે, ગૃહસ્થ-ચોગ્ય વ્રત નિયમોનું સારી રીતે પાલન કરતા અખી થવાનું અથવા એ લિંગ-વેષ તથા નજ શકાય તો રાખીને પણ પોતાના છતાં દેખને જોપવવા નળજો પ્રયત્ન નહીં કરતાં, શુદ્ધ માર્ગની પ્રરૂપણા કરતા સચ્ચે શુદ્ધ સંવિજ્ઞ (સાધુ) જનોની સેવા-સકિત કિકરની પેરે કરવાનું, લઘુ દીક્ષિત સાધુને પોતે જમે તેટલા મોટા દીક્ષા પર્યાયનો હોય તેમ છતાં પ્રેમોદ્ભાસથી વાંદવાનું, પણ પોતાને નહીં વંદાવવાનું દરમાગ્યું છે. માન મૂકીને એ રીતે સંવિજ્ઞપદીપણું આદરીને સમયોચિત જયણા પાળનારા અખી જીવે સ્વહિત સાધી શકે છે. ઇતિશમ. (સ. ક. વિ.)

प्रश्नोत्तर.

383

प्रश्नोत्तर.

(પ્રતિફર-શા ડાહ્યાભાઈ મેતીચંદ-ઓરપાડ)

પ્રશ્ન ૧-નંદાવર્તનો સ્વસ્તિક કરવામાં આવે છે એ શું છે? અને તે શું સૂચવે છે? શ્રી અરનાથનું લંચન નંદાવર્તનું કહ્યું છે તે એજ કે બીજું?

ઉત્તર-નંદાવર્તી આદ્યમાંગલિક ગણુતા પદાર્થો પૈકી એક છે. તેના ચાર વિભાગ છે. ચારે બાજુ નંદાચરો નવ નવ પુષ્પા અથવા આવર્ત છે. ૨૧ ચોકડીઓ સામસામી કરીને તે કાઢવામાં આવે છે. માંગલિક સૂચક છે. શ્રી અરનાથજીને નંદાવર્તનું લાંચળન અથવા ચિન્હ છે તે એનુંજ છે.

પ્રશ્ન ૨-પાક્ષિકસૂત્ર પાક્ષિકાદિક પ્રતિકંભણામાં કહેવામાં આવે છે તેની અંદર શું અધિકાર છે? તેના કર્તા કોણ છે? ક્યારે જનાવેલ છે? સર્વ ગરહ-વાળાજીને તે માન્ય છે? તે સૂત્ર આધુણ્યો ભાલતા હોય ત્યારે શ્રાવકોએ શું ચિંતવવું?

ઉત્તર-પાશ્ચિમસૂત્રમાં મુનિઓના પાંચ મહાવ્રતોનું અને છઠ્ઠા રાત્રીભોજન ત્યાગરૂપ વ્રતનું વર્ણન છે. તેના અતિચારોનું સવિસ્તર આલોચન છે. ત્યાર-બાદ સૂત્રોનું વર્ણન ને તેના પઠનપાઠનાદિ સંબંધી અધિકાર છે. વિશેષ જાણુ-વાના ઇચ્છક માટે તે સૂત્ર હાલમાંજ અમે અર્થ સાથે છપાવેલ છે.

તેના કર્તા પૂર્વાચાર્ય છે. ક્યારે કરેલ છે તે કહી શકાય તેમ નથી. પ્રાચે
સર્વ ગ્રંથવાળાને તે માન્ય છે.

સાધુમુનિરાજ તે કહેતા હોય ત્યારે શ્રાવકે તે શુદ્ધ ભાવથી શ્રવણ કરવું.
અને મુનિધર્મની અનુમોદના કરવી.

प्रश्न ३-नवकारवाणी गणुती वगते तेना गणुतारे दृष्टि कयां राखवी ? आं
आगत शास्त्राचार साथे जबावशे.

ઉત્તર-નવધારવાળી ગણતરી વળતે દૃષ્ટિ પોતાની નાસિકા ઉપર સ્થિર કરવી અથવા સામે ખીરાજોલા જિનમિંચ કે ગુરૂમૂર્તિની આડે કોઈ ઉતરે એમ ન હોય તો તેમના ઉપર સ્થિર કરવી. આ સંબંધમાં હિતશિક્ષાના સસમાં, શ્રાદ્ધ-વિધિમાં અને વિવેકવિલાસાદિ અનેક ગ્રંથમાં હુકીકત આપેલી છે.

પ્રશ્ન ૪-પ્રતિકમણાદિકમાં દેવ વાંદતાં ચાર સ્તુતિ બોલતાં પહેલી અને છેલ્લી સ્તુતિના પ્રારંભમાં નમોહર્ત્ત્વ બોલાય છે અને વચ્ચેની બેમાં બોલતાં નમ્રી તેનું શું કારણ ?

ઉત્તર—સમાયિક ને પાપધ પારતી વખતે ખમ:સમણુ દઈ ગુરૂ પાસે તે પા-
રવાનો આદેશ માગે છે, ત્યારે ગુરૂ કહે છે કે—પુનરગ્નિ કાયવ્વો—‘ફરીને કર’
—એટલે શ્રાવક કહે છે કે યથાગતિ એટલે શક્તિ પ્રમાણે કરેલ છે. પછી ખીચું
ખમાસમણુ દઈને પાર્યાતું નિવેદન કરે છે એટલે ગુરૂ કહે છે કે—આયારો
ન મોત્તવ્વો—‘કરવાનો આચાર મૂકીશ નહીં. ’એટલે શ્રાવક તદ્દત્ત કહીને તે
વાત સ્વીકારે છે.

પ્રશ્ન ૧૫—સાગરચંદો—સૂત્રમાં શું કહ્યું છે ?

ઉત્તર—તેના અર્થ વિચારતાં પ્રગટ સમજી શકાય તેમ છે કે અખંડ પો-
સહ કરવાની પ્રવૃત્તિવાળા ઉત્તમ જીવોનું તેની બે ગાથામાં અનુભોદન છે.

પ્રશ્ન ૧૬—સંચારા પોરિસિ સર્વ ગચ્છવાળાને માન્ય છે? અને તે કેાણે
ખતાવેલી છે? તેમાં શું ભાવાર્થ છે?

ઉત્તર—પ્રાચે સર્વ ગચ્છવાળાને તે પ્રમાણુ છે. પૂર્વાચાર્ય કૃત છે. તેમાં
શું ભાવ છે તે અર્થ વાંચતાં સમજી શકાય તેમ છે.

પ્રશ્ન ૧૭—નવકાર મહામંત્રમાં પ્રથમ અરિહંતને નમસ્કાર કરીને પછી
સિદ્ધને કેમ નમસ્કાર કર્યો છે? સિદ્ધ તો અરિહંત કરતાં ઉચ્ચ સ્થાને વર્તે છે.
જે ચઢતા કમની ખાતર હોય તો તો સાધુ પહેલાં એઈએ.

ઉત્તર—ઉપકારક અરિહંત હોવાથી તેમને પ્રથમ નમસ્કાર કર્યો છે, અને
ક્રમ તો દેવ ગુરૂનો રાખ્યો છે. પ્રથમ બે પદથી દેવને અને પછીના ત્રણ પદથી
ગુરૂને નમસ્કાર કરેલ છે.

પ્રશ્ન ૧૮—આપણામાં આસન કેટલા પ્રકારના કહ્યા છે? અન્ય દર્શનીઓ
૮૪ કહે છે, તેની સાથે આપણે સંબંધ છે?

ઉત્તર—આસનનો વિષય યોગાચાર્યોના છે. તેને માટે યોગાચાર્યો મુનિ
કે શ્રાવકને મળવું. અન્ય દર્શનીઓ જે કામના ૮૪ આસન કહે છે તે આપણે
સ્વીકારણીય નથી, યોગના આસન માન્ય છે.

પ્રશ્ન ૧૯—ચૌદ રાજલોક કેવી રીતે રહેલા છે? અને તેનું વર્ણન શેમાંથી
પામીએ છીએ?

ઉત્તર—ચૌદ રાજલોક ઉપરાઉપર રહેલા છે. તેનું વર્ણન આસ લોકનાળિકા
પ્રકરણમાં છે. ઉપરાંત લોકપ્રકાશ, ક્ષેત્રસમાસાદિકમાંથી પણ લગ્ન થઈ શકે તેમ
છે. ઉપરના ૭ રાજલોકમાં દેવ નિવાસ છે. મધ્યમાં તીરછેલોલોક છે. તેમાં મનુષ્ય
તિર્યંચાદિનો નિવાસ છે, અને નીચેના ૭ રાજલોકમાં ત્રાત નારકી વિગેરે છે.

પ્રશ્ન ૨૦—નિગોદના જીવ એટલે શું? અને તેમાં કયા જીવોનો સમા-
વેશ થાય છે?

ઉત્તર—એક શરીરમાં અનંતા જીવ હોય તે નિગોદ કહેવાય છે. તેના શરીરનું પ્રમાણ પણ અંશુળના અસંખ્યાતમાં ભાગનું છે. તેમાં બે પ્રકારના જીવોનો સમાવેશ છે. સૂક્ષ્મ વનસ્પતિ કાય તે સૂક્ષ્મ નિગોદ કહેવાય છે અને બીજા સાધારણ વનસ્પતિકાય કંઠમૂળાદિ તે બાહ્ય નિગોદ કહેવાય છે. સૂક્ષ્મ નિગોદ ચર્મચક્રને અદૃશ્ય છે અને બાહ્ય નિગોદ ચર્મચક્રવડે દેખાય છે.

પ્રશ્ન ૨૧—સંમુર્છિમ જીવો એટલે શું? અને તેમાં હાલમાં પ્રચલિત એવા કયા જીવોનો સમાવેશ થાય છે?

ઉત્તર—સંમુર્છિમ એટલે પુરૂષ સ્ત્રીના સંયોગ વિના-ગર્ભપણે રહ્યા વિના ઉત્પન્ન થયેલા તે, તેના બે પ્રકાર છે. સંમુર્છિમ તિર્યચ અને સંમુર્છિમ મનુષ્ય. સંમુર્છિમ તિર્યચ જળચર, સ્થળચર, ગેચર—એ ત્રણ પ્રકારના અથવા ઉરપરી ને ભુજપરી મળીને પાંચે પ્રકારના હોય છે. તેમના શરીર પણ મોટા હોય છે અને આયુષ્ય પણ મોટું હોય છે. સંમુર્છિમ મનુષ્ય તો મનુષ્યના વિદ્યા, મુત્ર, સ્લેષ્મ વિગેરે અપવિત્ર વસ્તુઓ, શુક્ર, શોષિત, મૃત કલેવરાદિક ૧૪ સ્થાનકમાં ઉત્પન્ન થાય છે. તેઓનું શરીર અંશુળના અસંખ્યાતમાં ભાગનું હોય છે, આયુષ્ય અંતમુહૂર્તનું હોય છે અને અપર્યાપ્ત અવસ્થામાંજ મરણ પામે છે. તે ચર્મચક્રને અગ્રાહ્ય છે. વિદ્યાદિકમાં બીજા બેઈદ્રિય જીવો પણ પડે છે (ઉપજે છે) તે દેખાય છે.

પ્રશ્ન ૨૨—છન્નસ્થપણું એ શબ્દ સાધુ માટેજ વપરાય કે શ્રાવક માટે પણ વપરાય?

ઉત્તર—જ્યાં સૂખી કેવળજ્ઞાન ન પામે ત્યાં સુધી જીવ માત્ર છન્નસ્થ કહેવાય. પણ એ શબ્દ બહોળતાએ મુનિમાટેજ વપરાય છે. તીર્થંકર પણ દીક્ષા લીધા પછી કેવળજ્ઞાન ન પામે ત્યાં સુધી છન્નસ્થ કહેવાય છે. શ્રાવકમાં પણ છન્નસ્થપણું ઘટી શકે છે.

પ્રશ્ન ૨૩—શ્રાવકો પત્રમાં પરસ્પર ‘જુહારવાંચળો’ લખે છે, તે જુહાર શબ્દનો અર્થ શું છે? અને ‘આલો દેવ જુહારવા જઈએ’ એમ કહે છે તેમાં જુહારવા શબ્દનો અર્થ શું છે?

ઉત્તર—જુહાર શબ્દ પ્રણામવાચક છે, શ્રાવક પરસ્પર જુહાર શબ્દ પ્રણામ લખે છે. દેરાત્રય જુહારવા જઈએ એટલે દેરાસરને પ્રણામ કરવા-જિનબિંબના દર્શન કરવા જઈએ એ અર્થ સમજવો.

પ્રશ્ન ૨૪—યંત્ર ને મંત્રમાં શું ફેર છે? તેના આરાધનથી કે નાપથી કાર્યસિદ્ધિ થાય છે? કે જેર ઉતરે છે? તેમાં રહેલી શબ્દરચના અન્ય ઉપર શી રીતે અસર કરે છે? તેને માટે શાસ્ત્રીય પ્રમાણ છે?

ઉત્તર—યંત્રમાં ઘણું ભાગે ખાના પાડીને અકેજ મૂકેલા હોય છે. કોઈ

કેમી ખાતામાં મંત્રાક્ષર પશુ મૂકેલ હોય છે, અને મંત્રમાં અક્ષરરચનાજ હોય છે. પ્રાચે વસ્તુ મંત્રના અધિષ્ઠાત્રક દેવ હોય છે. તેઓ અનુક અક્ષરરચનાથી પ્રતિબદ્ધ છે, એમ જ્ઞાનીઓએ શોધી કાઢેલ છે. કેટલાક મંત્રો અનુક દિવસ વિધિ વિધાન સાથે સાધવા પડે છે; અને કેટલાક મંત્રો તો પાઠ સિદ્ધજ હોય છે. તેવા મંત્ર વાત્ર ગણપાત્રીજ કાર્ય કરી આપે છે. સૂર્ય વિગેરે જેવી જંતુઓના વિપત્તિ ઉતારવાના મંત્ર તો હાલ પ્રગટ કાર્ય કરતા દેખાય છે. તેના મંત્રવાદીઓ કરડનારા સૂર્યને બોલાવી પશુ શકે છે. અક્ષરની તેમજ અંકોની મેળવણીમાં ઘણી શક્તિ રહેલી છે. કેટલાક યત્રો ત્રાંખાના, રૂપાના કે સોનાના પત્રા ઉપર લખેલા કે કોરેલા હોય છે, તેના ન્હવચ્ચ જળથી પશુ કાર્યસિદ્ધિ થાય છે. અક્ષરોમાં ને અંકોમાં અચિંત્ય શક્તિ રહેલી છે. કાળ વિષમ હોવાથી ઘણાં મંત્રોના અધિષ્ઠાત્રકો તે મંત્રને બપ કયા છતાં આવતા નથી અને કાર્યસિદ્ધિ થતી નથી. તેમજ તેનો બપ કરનાર પશુ કેટલીક ખામીવાળા હોય છે, પરંતુ તે વિષય અશ્રદ્ધા કરવા જેવો નથી. કેટલાક ખાસ મંત્રને લગતા શાસ્ત્રો છે, પરંતુ તેની યોગ્ય આમ્નાય લક્ષ્ય થતી ન હોવાથી તે મંત્રોથી કાર્યસિદ્ધિ થતી નથી. આ પ્રશ્ન ઘણો બહોળો છે, તેનો ઉત્તર ટુકામાંજ લખ્યો છે.

પ્રશ્ન ૨૫—જૈનધર્મમાં ભૂત, ડાકિણી શાકિણી વિગેરેનું સ્વરૂપ કે સ્થાન બતાવેલ છે ? તેઓ મનુષ્યને લાલહાનિ કરી શકે છે ? તેમની માન્યતા કરવાથી મિથ્યાત્વ લાગે કે નહીં ?

ઉત્તર—ભૂતાદિક બધા વ્યંતર જાતિના દેવો છે. તેઓનું સ્થાન ચોક્કસ કહેવું છે, છતાં ઘણા ભૂતાદિક વ્યંતરો રણડતા થઈ ગયેલા હોય છે. તેમને જ્ઞાન અલ્પ હોવાથી પોતાનું સ્થાન જડતું પશુ નથી. એવા વ્યંતરો ઘણી વખત કેટલાક મનુષ્યોને—બહોળે ભાગે સ્ત્રીઓને છળે છે, ઉપદ્રવ કરે છે. શાકિણી વ્યંતર પ્રવેશવાળી મનુષ્યજાતિને કહેવામાં આવે છે. તેઓ કેટલીક વખત અન્યના સરીરમાં પ્રવેશ કરીને બોલે છે, પશુ તેનું બોલવું દરેક વખત વિશ્વાસપાત્ર હોતું નથી, કેમકે તેને કાંઈ અસત્ય બોલવાનો નિયમ હોતો નથી. એવા દેવી દેવની માનતા કરવાથી મિથ્યાત્વ લાગેજ છે.

પ્રશ્ન ૨૬—શ્રી તત્ત્વાર્થાધિગમનું પ્રથમ સૂત્ર સમ્યગ્ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્રાણિ મોક્ષમાર્ગઃ એ છે; તેમાં જ્ઞાનની અગાઉ દર્શન કેમ મૂક્યું છે ? જ્ઞાન વિના દર્શન અથવા સમક્રિતની પ્રાપ્તિ શી રીતે થાય ? એમાં દર્શનનું જ્ઞાન કારણ છે કે જ્ઞાન દર્શનનું કારણ છે ? કર્તાનો આશય એ કમ પ્રમાણે ત્રણ શબ્દો મૂકવામાં થયું છે ?

ઉત્તર—જ્ઞાન અને દર્શનમાં પરસ્પર કાર્ય કારણ ભાવ રહેલો છે. જ્યાં સુધી દર્શન (સમકિત) પ્રાપ્ત થયેલ ન હોય ત્યાં સુધી જ્ઞાન તે અજ્ઞાન કહેવાય છે; તેમજ સમ્યક્ દર્શનને સમ્યક્ જ્ઞાન સમકાળેજ પ્રાપ્ત થાય છે. સમકિત પ્રાપ્ત થતાંજ અજ્ઞાન મટીને જ્ઞાન કહેવાય છે. વળી આત્માના ગુણમાં સમકિતની મુખ્યતા છે, તે પ્રાપ્ત થતાંજ સંસાર પરિત્યજ્ય જાય છે, તેનો વધારેમાં વધારે અર્ધપુદ્ગળાવર્ત સંસાર કહેવાય છે, પરંતુ તેટલું પરિક્ષમણુ પણ કોઈ જીવજ કરે છે; ઘણા જીવો તો સમકિત પામ્યા પછી સ્વપ કાળમાં મોક્ષે જાય છે.

પ્રશ્ન ૨૭—જીવના ભવી અને અભવી બે ભેદ કહેવાય છે, તે કયારથી પડ્યા? અને તેનો ભાવાર્થ શું છે? દુર્ભાવીને ભવીમાં ગણવા કે અભવીમાં ગણવા? અત્યારે અભવી જીવ કોણ છે?

ઉત્તર—જે જીવો ધર્મની સામગ્રી પામીને પલટણુ ભાવ પામે છે, સમકિતાદિ ગુણ મેળવી શકે છે, તે ભવી કહેવાય છે. અને જે જીવો ધર્મની મગ્રી પામ્યા છતાં પલટણુ ભાવ પામતા નથી, સમકિત પ્રાપ્ત કરી શકતા નથી, તે અભવી કહેવાય છે. આ ભેદ અનાદિ કાળના છે. તે પણ તે જીવના પરિણામને લઈને કહેવામાં આવ્યા છે. તે બંને પ્રકારના જીવોના અસંખ્ય પ્રદેશમાં બીજો કોઈ ભેદ નથી. દુર્ભાવી ભવીમાં ગણાય છે. તે જીવ લાંબે કાળે પણ સિદ્ધિ પામનાર હોય છે. ભવી કોઈ પણ કાળે સિદ્ધિ પામે છે અને અભવી કોઈ પણ કાળે સિદ્ધિ પામતાજ નથી.

આ બે પ્રકાર ઉપરાંત એક ત્રીજો જાતિભેદ અન્યનો પ્રકાર છે. તેનામાં ભવ્યતા છે, સામગ્રી મળે તો તેઓમાં પલટણુ ભાવ છે, પરંતુ અન્યને કાળે પણ તેવા જીવો નિગોદમાંથી નીકળવાનાજ નથી અને સામગ્રી પામવાનાજ નથી. એમ જ્ઞાનીએ જોયેલું છે.

અત્યારે કોણ જીવ અભવ્ય છે? તે કહી શકાય નહિ. મહાવીર પરમાત્મા વિગેરેના શાસનમાં નવ અસંખ્ય જાતિઓમાં આવ્યા છે. કાળિક શૌકરિક (કસાઈ), કપિલા દાસી, કૃષ્ણનો પુત્ર પાલક, પાંચરો મુનિને ખીલનાર પાલક, અંગારમર્દક આચાર્ય, ઉદાયિરાજને મારનાર વિનયરત્ન, સંગમક દેવ, નોજીવ મતસ્થાપક ગોષ્ઠામાહિલ વિગેરે.

પ્રશ્ન-૨૮ કલકી વિષે તમારો શું અભિપ્રાય છે? તે થઈ ગયેલ છે કે થનાર છે? એક થનાર છે કે વધારે થનાર છે? અન્ય મતિઓ સાથે એના સંબંધી હકીકત મળતી આવે છે?

ઉત્તર—કલકી થઈ ગયેલ તો જણાતો નથી. એના વિષેની હકીકત સંદિગ્ધતાવાળી છે. આપણામાં તો એકજ થનાર છે એમ કહેલ છે. તેના સંબંધી

૬૫૭

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

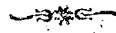
ગાન્ય મતિ સાથે મળતી હકીકત નથી.

પ્રશ્ન ૨૯-કેટલાક પ્રતિક્રમણ કર્યાઅગાઉ દર્શન કરી આવવાનું કહે છે, પછી દર્શન કરવા ન જવાય એમ કહે છે, તેનું શું કારણ? એ બાબત શાસ્ત્ર-મર્યાદાઓ રીવાજ શું છે?

ઉત્તર-દર્શન કરી આવીને પ્રતિક્રમણ કરવું એ મુખ્ય માર્ગ છે. સંખ્યાક્રમે આરતિ ઉતારી ને દેરાસર માંગણિક કરવા એ શાસ્ત્રાક્રત માર્ગ છે. હાલ રાત્રે વધારે વખત સુધી દેરાસર ખુલ્લા રાખવાનો રીવાજ થઇ ગયો છે, તેથી પ્રતિક્રમણ કર્યા પછી પણ દર્શન કરવા જવાય છે. મહોત્સવાદિ પ્રસંગે તેમજ પર્વ દિવસોએ તો પ્રથમ પણ રાત્રે અમુક વખત સુધી ઉઘાડા રહેતા હતા. આ બાબતમાં જ્યાં જ્યાં જેવી પ્રવૃત્તિ હોય ત્યાં ત્યાં તે પ્રમાણે વર્તવું ઠીક લાગે છે.

પ્રશ્ન ૩૦-સિદ્ધશિલા એ શું છે? શેની બનેલી છે? તેની ઉપર સિદ્ધો રહેલા છે કે તેનાથી અલગ રહેલા છે?

ઉત્તર-સિદ્ધશિલા પૃથ્વીકાયના ઉન્નવળ-નિર્મળ પુદ્ગળમય છે. ૪૫ લાખ યોજન લાંબી પહોળી ગોળ છે. મધ્યમાં આઠ યોજન બઢી છે. સિદ્ધો તેને અવલંબીને રહેલાજ નથી. તેની ઉપર એક યોજને લોકાંત છે અને તે યોજનના ૨૪ મા ઉપરના ભાગમાં સિદ્ધો રહેલા છે. તેમની ઉત્કૃષ્ટી અવગણના ૩૩૩ િ ધનુષ્યની હોય છે. તેઓ અડધી છે. સિદ્ધની સાથે સંબંધ નહીં હતાં ઉપચારે સિદ્ધશિલા કહેવાય છે, અને મનુષ્ય ક્ષેત્ર જે ૪૫લાખ યોજન પ્રમાણ છે તેમાંથીજ જીવો સિદ્ધિ પામે છે. તે જ્યાં દેહ છોડે છે ત્યાંજ ઉંચે સમશ્રેણીએ ઉત્પન્ન થાય છે. તેઓ આપણને અહુર્નિશ વંદનિક છે.

પ્રશ્નોત્તર.

(૨)

(પ્રશ્નકાર-જીવનલાલ અમરશી-ખનેડા)

પ્રશ્ન-૧ ગાયનું દુધ જિનપૂજમાં પવિત્ર ગણાય છે; પરંતુ ગાયે ઘણી ગાયો તો ઓખર કરવા બળ છે તો તેનું દુધ અપવિત્ર ગણાય કે કેમ?

ઉત્તર-ખનતા સુધી જે ગાય ઓખર કરવા જતી ન હોય તેનું દુધજ જિનપૂજમાં વાપરવું યોગ્ય છે. તજવીજ કરતાં તેવું મળી શકવા સંભવ છે.

પ્રશ્ન-૨ સામાયિક પ્રતિક્રમણ કરતાં સ્થાપનાજીને અડાતું નથી તેનું શું કારણ? અડવાથી કાંઈ હોય લાગે છે?

ઉત્તર-સ્થાપનાજીને આપણી વચ્ચે સાડાત્રણ હાથનો અવગ્રહ(અંતર) રાખવાનો છે, તો પછી અડવાનું તો રહ્યુંજ ક્યાં? સગવડના પ્રમાણમાં આ હાથથી

પ્રશ્નાત્તર.

૩૧૯

ઓછું અંતર પણ સમજાવું પડે છે. અડવામાં કાંઈ દોષ નથી. સ્થાપનાજી પડી જવાનો ભય પણ ન અડવામાં એક કારણ છે.

પ્રશ્ન-૩ રમજલા થયેલ સ્ત્રી ત્રણ દિવસ પૂરા થયા પછી પવિત્ર થઈને જિનદર્શન કરે છે, અને ચાર દિવસ પૂરા થયા પછી જિનપૂજા કરે છે, પરંતુ લોહીવાના વ્યાધિ વિગેરે કારણથી રૂધિર વધારે વખત દેખાય તો જિનદર્શન કરી શકે કે નહીં ?

ઉત્તર-જિનદર્શન કરવામાં બાધ નથી, જિનપૂજા ન કરે.

પ્રશ્ન-૪ અહીંના શ્રાવકોમાં મંદિરમાર્ગી અને સ્થાનકવાસી-અને પ્રકારના હોવાથી કેટલાક પ્રભુના નહવણનું જળ પીએ છે, તે યોગ્ય છે ? મારા લક્ષ પ્રમાણે તો તે આંખે લગાડાય અથવા માથે ચડાવાય.

એક સત્તવનમાં કહ્યું છે કે-નહવણ કરાવી રાગે પીધું, કંચનવરણી કાયા થઈ; રોગ સઘળાએ દૂર ગયા ને, આપદા સર્વે લય થઈ. આમાં નહવણ પીધાનું કહ્યું છે તો તેના ખુલાસો શું સમજવો ?

ઉત્તર-પ્રભુનું નહવણ જળ આંખે લગાડવું કે માથે ચડાવવું તેજ યોગ્ય છે. પીધાની હકીકત કથંચિત્ સમજવી, તે પ્રવૃત્તિમાં શ્રદ્ધા કરવી નહિ.

પ્રશ્ન-૫ વૈષ્ણવો ગાયના મૂત્રને પવિત્ર ગણે છે તે પ્રમાણે આપણે પણ પવિત્ર ગણીએ છીએ કે કેમ ?

ઉત્તર-કેટલોક સ્થાનકે અશુચિ નિવારણાર્થે તેને પવિત્ર ગણવામાં આવે છે, સર્વત્ર નહીં. જિનમંદિરમાં તે લઈ જઈ શકાય નહીં.

પ્રશ્ન-૬ કેટલાક જિનમંદિરો આ દેશમાં જતિઓના તાબામાં છે. તેમાં તેઓ કોઈ કોઈ દિવસ જિનમંદિર ખુલ્લા રાખી આખી રાત્રી રાત્રીભગરણ કરાવે છે તે યોગ્ય છે ? જિનમંદિર રાત્રીએ અમુક વખતે બંધ કરવાજ જોઈએ કે આખી રાત ઉઘાડા રાખી શકાય ?

ઉત્તર-જિનમંદિર આખી રાત્રી ઉઘાડા રાખી શકાય નહીં. રાત્રીભગરણ કરવું હોય તો જિનમંદિર બંધ કરીને તેની બહારના ભાગમાં કરી શકાય. જતિઓ જો આખી રાત એ પ્રમાણે ઉઘાડા રાખતા હોય તો તેને સમજવવા; ન સમજે તો તે રાત્રીએ ભગરણમાં આવકે ભાગ ન લેવો.

પ્રશ્ન ૭-પાંચ પદની ટીપમાં નવકારના પાંચ પદ અને નવ પદની ટીપમાં સિદ્ધચક્રના નવ પદ ગણાય છે, તેનું કળ બહુ વિશેષ કહ્યું છે, પરંતુ પ્રતિક્રમણના કાઉસગમાં નવકારના નવ પદ ગણવા કે સિદ્ધચક્રના નવ પદ ગણી શકાય ?

ઉત્તર-પ્રતિક્રમણચક્રના કાઉસગમાં નવકારના નવ પદજ ગણવા; એમાં સિદ્ધચક્રના નવ પદ ગણી શકાય નહીં. એમાં પ્રવૃત્તિ અથવા આસાનેજ પ્રમાણ ગણવા યોગ્ય છે.

૩૫૨

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પ્રશ્ન ૮-ભક્તામર સ્તોત્રના કાવ્ય દિગંબરે ૪૮ બોલે છે, આપણે પ્રતિક-મણી શુક વિગેરેમાં ૪૪ કાવ્ય છપાયેલ હોવાથી ૪૪ બોલીએ છીએ. અમને એક મુની લખેલી પ્રત મળી છે, તેમાં ૪૮ કાવ્ય તેના માત્ર ચત્ર વિધિપૂર્વક લખેલ છે. તો તે પ્રમાણે ૪૮ ગણવા કે કેમ ? કોઈ કોઈ યતિપાસે (પર) કાવ્ય પણ લખેલ છે; તો પ્રમાણભૂત કેટલા સમજવા ?

ઉત્તર-ભક્તામરની મૂળ રચના ૪૮ કાવ્યની શ્રીમાનતુંગ સુરિએ કરેલી, ત્યારપછી પ્રભાવિકપણાના કારણસર અલ્પસત્ત્વી છવો જીવની ન શકે માટે ચાર કાવ્ય સંજોગી લીધાનું કહેવાય છે. તમને ગણેલ ૪૮ કાવ્યની પ્રતમાં જે ચાર કાવ્ય છે તે અસલ કર્તાનાજ કરેલા કે ખીન્ત ? એ કહી શકાય નહીં. (પર) કાવ્યમાં તો ૪ અથવા ૮ શ્લોકજ સમજવા. બાકી ૪૮ કાવ્ય તમને મળ્યા હોય તો તેનો પાઠ કરવામાં વિરોધ નથી.

પ્રશ્ન ૯-ઉવસગઢરું હાલ પાંચ ગાથાનું પ્રવૃત્તિમાં છે અને કેટલાક યતિઓની પાસે ૧૮ ગાથા સુધીનું પણ એ સ્તોત્ર લખેલ છે, તો તેમાં પ્રમાણ-ભૂત કેટલી ગાથાવાળું સમજવું ?

ઉત્તર-એ સ્તોત્ર તેના કર્તા શ્રીભદ્રગાદુસ્વામીએ ૭ ગાથાનું કર્યાનો લેખ છે. ત્યારપછી તેનાથી આકર્ષણ પામતા દેવોની પ્રાર્થનાથી એ ગાથા તેમજ સંજોગી લીધાનો ઉલ્લેખ છે, તેથી હાલ જે વધારે ગાથાનું એ સ્તોત્ર દેખાય છે, તેમાં વધારાની ગાથા પ્રદેપ હોવાનું સમજવું છે.

સરી જીવદયા ક્યાં છે ?

‘જીવદયાનો પુરતો ખ્યાલ-ગરે ખ્યાલ જૈનો સિવાય ખીન્તને આવતો નથી.’ આ વાક્ય કેટલાક અભિમાનવાળું કહેશે, પણ તેમાં અભિમાનના અંશ કરતાં સત્યતા અંશ વધારે છે. જૈનો માત્ર જોવધ બંધ કરવાનું કહીને પ્રચ્છન્ન રીતે કે પ્રગટ રીતે તેને બદલે ખીન્ત છવોનો વધ લેલે થાય એમ કદિ બોલશે નહીં, તેમ ઇચ્છશે પણ નહીં. મહાત્માજી જે પ્રકારે અહિંસા કહે છે, તેના સ્વરૂપનો પણ પૂરો ખ્યાલ મેળવ્યા શિવાય ગાયોને બદલે તે કરતાં ત્રગણી યોગણી સંખ્યામાં અકસ કે ખીન્ત છવોના વધની વાત જૈનો સાંભળી પણ શકે નહીં; તેને તો કાન આડા હાથજ દેવા પડે.

વળી પૂર્વે જૈન રાજાઓ થઈ ગયા છે, તેઓ શીકાર તો કરતાજ નહોતાં, કારણકે તેમાં તો નિરપરાધી પ્રાણીઓનો વધ થાય છે, તે જૈન નામ ધરાવનાર કરી શકેજ નહીં. પરંતુ પોતાની સાથે દુશ્મન રાજાના લશ્કરમાં આવેલા સાપ-રાખીની પંક્તિમાં મૂકવા યોગ્ય મનુષ્યોનો વધ પણ ખીન્તે ઉપાય ન હોય તોજ

વિચારણા અને અવલોકન.

૩૫૩

કરે; અને તે પણ તેનું પાપ નથી એમ સમજીને નહીં, પાપ તો જીવતા વિનાશમાં છેજ, પણ તેમાં નિરૂપાયપણું સમજે, અને હજી પોતે તેટલો સર્વ-થા ત્યાગ કરી શકેલ નથી એટલી પોતામાં ઉણપ માને--અહિંસા શબ્દને પો-કારનારમાં પણ કેટલાક માત્ર મનુષ્યોપરત્રેજ અહિંસા માનનારા ને પાળના-રા છે, કેટલાક તેથી આગળ વધીને પદ્ધેદ્રિય તિર્યચ કે જેઓ જળમાં મ-ત્સ્ય વિગેરે છે, સ્થળપર ગાય ભેંશ વિગેરે ચતુષ્પદ તરીકે ફરે છે, આકાશ-માં પક્ષી તરીકે ઉડે છે તેને જાણવાવાનું કહે છે, પણ સર્પાદિક ઝેરી પ્રાણીઓ કે વ્યાધાદિક હિંસક પ્રાણીઓની હિંસામાં પાપ માનતા નથી. ઉપરાંત બે ઇંદ્રિય વાળા પૂરા, અજાણીઆ, જળો ને કરમીયા વિગેરે; ત્રણ ઇંદ્રિયવાળા માંકણ, જીં, મંડોડા, કીડી વિગેરે અને ચાર ઇંદ્રિયવાળા વીંછી, ભંભરા, ભંભરી, આખી તીડ વિગેરે--જેવા હાલતા ચાલતા પ્રાણીઓને જીવ માની તેની અહિંસા કહે-નારા પણ કેટલાક છે, પરંતુ ઉપર જણાવેલા સર્વે જીવોની અને તદુપરાંત એક ઇંદ્રિયવાળા સ્થાવર કાચી માટી, મીઠું વિગેરે, પાણી, અગ્નિ, વાયુ અને વનસ્પતિમાં જીવ માની તેની પણ અહિંસાને માનનારા ને કહેનારા તેમજ યથાશ-ક્તિ પાળનારા જૈનોજ દે. તેથી મેં પ્રારંભમાં લખેલ વાક્ય વાપરેલું છે અને તે પૂરેપૂરું સચ છે. તેમાં મિથ્યાભિમાનનો અંશ પણ નથી. ઇસલંમ

વિચારણા અને અવલોકન^૧

અતિ આશ્ચર્ય ઉત્પન્ન કરે તેવી જાણત તો એ છે કે આ જીવનના પ્રશ્ના ઉપર આપણે જાણીયા વિચારજ કરતા નથી. આપણે અનેક દેશોની ની-પજ આવકના આંકડાઓનો અભ્યાસ કરીએ છીએ, હિંદુસ્તાનની આયાત નીકા-સના આંકડાપર તુલના કરીએ છીએ, ભૂતકાળના ઇતિહાસના પાના ઉઘલાવી તેપર અભિપ્રાય આપીએ છીએ, જીવતા લેખો, તામ્રપત્રો, સિક્કાઓ વાંચવાનો પ્રયત્ન કરીએ છીએ, વર્તમાન યુગના મોટા અનેલા કે મોટા માનેલા મહાપુરુષોના ચરિત્રો સંભળીએ છીએ, વાંચીએ છીએ, વિચારીએ છીએ અને તેપર ચર્ચા ચલાવીએ છીએ--આવી જહારની અનેક પ્રકારની પ્રવૃત્તિ કરીએ છીએ, યથાગતિ અને અગિયોગાનુસાર પરતું હિત કેમ થાય તે સંબંધી વિચારો કરીએ છીએ, કાંઈક અમલ પણ કરવાની તંજવીજ કરીએ છીએ પણ આ સર્વમાં પોતે કોયુ છે ? કરનારો છે ? પોતાનો ઇતિહાસ શો છે ? પોતે કેટલા માલગું ભક્ષણ કરી ગયો ? કેટલું પાણી વિગેરે પી ગયો ? પોતાના ન ઉકલતાં ઇતિહાસનાં પાના કયાં છે ? કેમ મળે ? કોને મળે ? ક્યારે મળે ? એ પત્રો ઉઘાડવાનો કોઈ

૧ એક મુગ્ધની નિત્ય નોંધોથી ઉપરથી અહીં સ્વપરવિવેક સાધ્ય નજી મોકલ્યું છે.

૪૫૪

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

દિવસ વિચાર થતો નથી, કેટલું વળત એ ઇતિહાસ વાંચવા વિચારવા યોગ્ય છે એવો ખ્યાલ પણ થતો નથી અને એ ઇતિહાસ કેઈ સાંભળવા કહે, સંભળાવે તો તે તરફ લગ્ય પણ જતું નથી. આખી દુનિયાની બાબતમાં અભિપ્રાય આપવાનો દાવો કરનાર પોતાની બતનો વિચાર ન કરે, આખી દુનિયાના ઝગડા ચુકવવાનો યત્ન કરનાર ન્યાયાધીશ પોતાના આંતર ઝગડાનો ઉકેલ પણ ન કરે, આખા જગતની વિચારણા કરનાર પોતાને માટે જરા પણ તક હાથમાં ન ધરે એ વાત ખોટી લાગે છે, ન બનવા જેવી લાગે છે, છતાં વસ્તુતઃ એ વાત સાચી છે, ખરેખરી છે, લગભગ આપણા પ્રત્યેકના સંબંધમાં દરરોજ બનતી જોવામાં આવે છે.

આપણામાંના કેટલાક રાજનીતિજ્ઞો હશે તે રાજ્યના સવાલોનો અભ્યાસ કરી સરકારને પ્રસ્તાવણી દ્વારા સુઝવતા હશે, કાઉન્સીલમાં નવા નવા બીલો લાવી પ્રજાહિત માટે પ્રયત્ન કરતા હશે, તેઓએ વિચારવું કે કદિ પણ આંતર સામ્રાજ્યના સવાલોનો અભ્યાસ કર્યો છે ? કદિ પણ સ્વછવન નિર્ણય કરવા ધારાધોરણ ઘડી કાઢવાના બીલ આદર પામ્યા છે ?

આપણામાંના કેઈ મ્યુનિસીપલ બાબતોમાં રસ લેતા હોઈ શહેર સુધ-રાઈના પ્રશ્નો અવલોકી વખતોવખત જાહેર રસ્તાઓ, હોસ્પિટલો, સ્કુલોનો નિર્ણય કરતા હશે, તેઓએ તપાસવું કે કેઈ વખત આત્મવાટિકાના સીધા સરળ રસ્તાને સાફસુદ્ધ કરવાનો કે આત્મયોગની નિશાળને તપાસવાનો વિચાર પણ કર્યો છે ?

અનેક જ્ઞાતિના આગેવાનો અનેક વખત નાતના ઝગડાઓ ચુકવે છે, ઘણા માણસોના વ્યવહારની યોજનાની નિયંત્રણા કરે છે, જ્ઞાતિબંધારણ કરવા બેસે છે, તેઓ વિચારશે કે તેઓએ કદિ ગોહચારિત્રના આંતર ઝગડાઓ ચુકવ્યા છે ? અસંબંધિત વહેતા કપાયાદિનો નિયંત્રણના માર્ગો યોજ્યા છે ? અથવા આત્મતત્ત્વના સુનિયંત્રિત થઈ શકે તેવા બંધારણની શક્યતા પણ યાદ કરી છે ?

એજ પ્રમાણે વ્યાપારીઓ હજારોની ઉચલપાથલ કરી સાંજે મેળ મેળવશે પણ આત્મપ્રગતિના માર્ગ પર દરરોજ કેટલી કમાણી કરી, કેટલા પાછળ પડ્યા, તેવું આત્મનિરીક્ષણ કરી દરરોજના તો શું પણ વર્ષોના ધુંધવાડાના જમે ઉધારના સરવૈયા કદિ કાઢશે ખરા ? રોકડ વેચાણની કપાયુક્તતા અને ઉધારની અવધીરણા કરનાર વ્યવહારદક્ષો કદિ વર્તનના વિચારો અને આચારોમાં રોકડ ધર્મ અને ઉધાર ધર્મનો તફાવત વિચારે છે પણ ખરા ? આવા અનેક દાખલાઓ લાંબાવી શકાય. આપણે સોની કે સુતાર, મોઝી કે માળી, તેલી કે તંબોળી, અથવા તો નિશાળના અધ્યાપક કે કોલેજના પ્રોફેસર, વકીલ કે ઈજનેર,

વિચારણા અને અવલોકન.

૩૫૫

ડોક્ટર કે વૈદ્ય સર્વ પોતાથી અન્યની ચિંતા કરનારા, તે દ્વારા વધતે જાય છે જીવનવ્યવહાર અસાધનારા, ઐહિક સંપત્તિ કે કીર્તિ સંપાદન કરનારા અને કોઈ કોઈ જાણે અજાણે આત્મધર્મ સન્નિવૃત્ત રહેનારા જોવામાં આવશે, મોટો ભાગ તો સંસારને ઉપભોગનું સાધન માનનારા અને તે દ્વારા માની લીધેલા સુખમાં સંસારમાં ઘસડાતાજ મળી આવશે.

પણ આ સર્વ વ્યાપાર કરનાર પોતે કોણ છે ? શા માટે આ સર્વ ધર્મ માલ કરે છે ? પોતાનું અંતિમ સાધ્ય શું છે ? ક્યાં જવાનું છે ? ત્યાં જવાનાં સાધનો ક્યાં ક્યાં છે ? અને તે કોને અને કયારે તથા કેમ ઉપદેશ્ય છે ? તેનો વિચાર કરનાર બહુ અદ્ય છે. મોટો ભાગ તો પોતાથી પરની વિચારણામાંજ સંતોષ માનનારો હોય છે, પોતાને માટે તો જાણે કાંઈ વિચારવાનું રહેતુંજ નથી, વિચારવા યોગ્ય કાંઈ છેજ નહિ અને પોતે આદરેલ જીવનપ્રણાલિકા આદર્શભૂત છે, એમ માની કામ લેનારો છે. એક બીજો એવો વર્ગ છે કે જે સંસારથી પોતાને દખાયલા-છુંદાયલા-કચરાયલા માનનારો હોય છે અને પોતે અકિંચિત્કર છે એવા જ્યાલમાં તદ્દન નિર્મલ્ય જીવન જેમ તેમ કરીને પૂરું કરનારો હોય છે.

કેટલાક માણસો પરસેવામાં, કેટલાક અધમ દુર્વ્યસનની સેવામાં, કેટલાક ભીંગ માગવામાં અને કેટલાક ખુશામત કરવામાં જીવન વ્યતિત કરે છે. આવા સમાજના વિકળ અંગોનો વિચાર હાલ ન કરતાં વિશિષ્ટ અંગોના જીવન આપણે બારીકીથી અવલોકીએ છીએ ત્યારે તેમાં અનેક વિરોધો, ગોટાળા અને અગ્યવસ્થા જોવામાં આવે છે. પણ આ સર્વ બાબતો આત્મનિરીક્ષણ કરનારને, વસ્તુસ્વાભાવ સમજનારને, સ્વપરનો વિવેક કરનારનેજ જણાઈ શકે તેમ છે. જ્યાં સુધી પર વસ્તુ કંઈ કંઈ છે ? અને તેનો પોતા સાથે સંબંધ કેવો અને કેટલો છે ? તથા શા માટે ઘસેલો છે ? તેનો જ્યાલ ન આવે ત્યાં સુધી એ વિરોધ, ગોટાળા કે અગ્યવસ્થા લક્ષ્યપર પણ નહિ આવે.

અત્યારે સામાન્ય જીવનક્રમ એવી રીતે ઘડાયેલો છે કે જાણે પોતે એક નાની દુનિયાનો મધ્યગિન્દુ હોય, પોતાની નાની દુનિયાને આનંદ થાય, તેઓ જરા વખાણ કરે, તેઓ ખુશી થાય એટલે તેમાં આ પ્રાણી જીવનનું સાદ્દ્ય માને છે. પોતાની સમજણ અને વ્યવહારદક્ષતા માટે ઘણાખરાને બહુ ઉંચો જ્યાલ બંધાઈ રહેલો હોય છે. પરિણામે પોતાના ધંધા કે વ્યવહારમાં ચુસ્તતા એટલી રહે કે પરનો સંબંધ નિરંતર વધતો જાય છે. વાત એટલે સુધી આવે છે કે એક મનુષ્ય પોતાની આઠ દશ આનાની દરરોજની કમાણી કરવામાં પોતાની જાતને કુશળ માને છે અને પોતાની નાની દુનિયાના વખાણ

૩૫૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

સાંભળી જીવન સફળ થયું ધારે છે અને બિણારી પણ ખીજને આઠ દશ પૈસા મેળવવાની શક્તિ કરતાં પોતાની ચાર આના પ્રાપ્ત કરવાની પ્રતીક્ષામાં મસ્ત રહે છે. એવી રીતે આખી દુનિયાનો નાનો મોટો વર્ગ અંસારને વળગી રહી મસ્ત રહે છે અને અતિમ પ્રશ્નાપર વિચાર કરતો નથી, વિચાર કરવાની જોને જરૂર પણ માણૂંમ પડતી નથી અને આઠાવળા અથડાઈ પીટાઈ નાનો મોટો ઢગલો જોવામાં કે જમે ઉધારના સરવાળા જોઈ રાજી કે નાખુશ થવામાં જીવન વ્યવિત કરે છે. પણ એમાં પોતે કોણ છે ? અને પોતાનો એ વસ્તુ કે રકમ સાથે સંબંધ શો છે ? તે વિચારતો નથી અને એ કેશમાં જીવનકાળ પૂર્ણ થયે માની લીધેલા વિષયોમાં પરવસ્તુનો કાંઈક વ્યય કરી કે વિભાગ કરી જીવન સફળ થયેલું ધારવા-માનવા કે મનાવવા ચત્ત કરે છે. આ સર્વ ધુંચ-વણમાં પોતે ધુંચવાઈ જાય છે, અટવાઈ જાય છે અને એકરસ થઈ જાય છે.

તું જો જરા વિચાર કરીશ તો તને જણાયે કે આ દશા વિચારકની ન હોય, સમજીતી ન હોય, પ્રગત જીવનની ભાવનાતા આદર્શવાનની ન હોય. એ તો એક નાટક છે, એક રમત છે, એક ખેલ છે, મનોવિકારોતું ચિત્ર છે, રખડનારનાં માનેલા વિશ્રામો છે, સ્થૂળ આસક્તિનાં ધામો છે, મસ્ત પ્રાણીઓનાં રસનો સમૂહ છે. એ સર્વમાં તું પોતે કોણ છે ? અને તારો જીવન આદર્શ શો છે ? તે જણાતું નથી. જીવનકલકની મારામારીમાં, વિષયની પોપણનાં સાધનોની યોજનામાં, ખાદ્ય કીર્તિ કે યશ શ્રવણની પિપાસાની તૃપ્તિમાં, ઢગલાઓ એકઠા કરવાની ધૂનમાં, એકઠા થયેલા ઢગલાના રક્ષણની યોજનામાં આ અમરંગી જીવનવિચારણા, નિરીક્ષણ કે આદર્શની સ્પષ્ટતા વગર ખડક સાથે અકળાઈ પડે છે અને કાંતો ખરાબે ચઢી જાય છે અથવા અનંત જળપ્રવાહમાં તણાઈ જાય છે. ત્યારે આમાં તું કોણ ? અને તારું શું ? એનો વિચાર કર. એમાં તે ઉપરાંતની જે વસ્તુ કે જન મળી આવે તે તારાં નથી એટલી પ્રથક્કરણ ક્રિયા સાથે કરતો જજે. આ સ્વપરના વિવેચનમાં અને એ વિવેકને પરિણામે થતા અનિવાર્ય નિર્ણય અને વર્તનામાં તારા જીવનનું સાક્ષ્ય છે. જેને તું તારાં માને તે સદા તારાં તે સંબંધે રહેવા જોઈએ, જે વસ્તુને તું તારી માને તે સર્વદા તારી સાથે રહેવી જોઈએ, તેનો અને તારો કદિ વિયોગ થવો ન જોઈએ અને જો કદિ પણ તે તારી નથી એમ થવાનો સંભવ દેખાય તો અલ્યારે પણ તે તારી છે એમ માનવામાં તારી કલ્પનાજ છે એમ ધારી લેજો. આવી રીતે શાશ્વત રહેનાર અને નિરંતર સુખ આનંદ આપનાર વસ્તુને ખીજાની લેણાની ખામતમાં ઉતરવાનું થયે એટલે જીવનના ઘણા મુશ્કેલ સવાલોનો કોયડો ઉકેલવાનું ગળ-સામર્થ્ય તને પ્રાપ્ત થશે અને તે વિચારણા ઉત્તરોત્તર તને સ્પષ્ટ

વિચારણા અને અવલોકન.

૩૫૭

માર્ગદર્શક થઈ પડશે.

આવા આલથી તું તારી જાતને તપાસ, તારા શરીરને તપાસ, તારી ઈન્દ્રિયોને તપાસ, તારાં કપડાંને તપાસ, તારા આમૃષણોને અવલોકી જો, તારાં ઢગલાં એને વિચારી લે, તારાં સ્નેહી સંબંધી સગાંઓને માખી લે, તારા પુત્ર કલત્રની કિંમત કરી લે, તારા વિચારોની ઘટમાળને તોળી લે, તારા માલ ખજાના હુવેલી જમીન હકકો વિગેરે સર્વ વસ્તુઓ, જનો અને ચીજોને તું જોઈ લે. તે તને તારી લાગે તો વાસ્તવિક અર્થમાં તે તારી માલેકીની છે કે નહિ? તે તું જોઈ લે અને પછી તેના ઉપર નિર્ણય બાંધ. એ તારા ગૃથકરણમાં અનિત્ય સંબંધને, અસ્થિર સંબંધને, અચોક્કસ સંબંધને એક કક્ષામાં મૂકજે અને નિત્ય, સ્થિર, સ્પષ્ટ સંબંધને બીજામાં મુકજે.

જીવનનિર્ણયના જે મહા પ્રશ્નો છે તેમાંનો આ અતિ મહત્વનો એક પ્રશ્ન છે, અથવા લગભગ સર્વ પ્રશ્નો કરતાં વિશેષ મહત્તા ધરાવનાર આ પ્રશ્ન છે. સ્વપરના વિવેકમાં આખા જીવનની આવી છે. મોટા તોફાનો ઉઠાવવાં, ધમાલો કરવી, ઢોડાઢોડ કરવી, અથવા આત્મતત્ત્વ ગવેષવા, અનેક ઉપાસના, કર્મ કે જ્ઞાનસાધના કરવી અથવા મન્ત્રગ્ય પ્રમાણે સામાન્ય કે વિશિષ્ટ જીવન ચાળવાના વડખા મારવાં એ સર્વ તું અંતિમ રહસ્ય સ્વપરના વિવેકમાં છે, જીવન સાદું છે કે વિશિષ્ટ છે, અન્યને આકર્ષક છે કે ઉપેક્ષ્ય છે, પરોપકારમય છે કે સ્વાશ્રયી છે કે સ્વાર્થમય છે, ધંધાવાળું કે નોકરવાળું છે, વ્યવહાર છે કે શાંત છે—એ સર્વ વિશેષણો છે; એની સફળતાનો સરવાળો અમુક દેશ કે કાળની અપેક્ષાએ કે અમુક વખાણ કે માનપત્રોની સંખ્યાથી કરવાનો નથી, એની સફળતા જીવનમાં સ્વપર વિવેક અને તદ્વિવેકજન્ય વર્તન કેટલું થયું છે? તેપર થાય છે, ઘણીવાર ધાગધુમ કરનારા માણસોના ચરિત્રો લખાય છે એથી અટકાવું નહિ, દુનિયાની દૃષ્ટિ સર્વદા નિષ્પક્ષ કે ચોખ્ખી હોતી નથી, દુનીયાદારીની તુલનાનાં ત્રાજવાં પણ દુન્યવી હોય છે અને તારે તો ખ્યાલમાં રાખવું કે ઘણીવાર સંત પુરૂષો અપ્રસિદ્ધ રીતે જીવનોત્કર્ષ સાધતા હોય છે. દુનિયા તેમને જાણે કે ન જાણે તેની તેને દરકાર હોતી નથી—હોઈ શકે જ નહિ, તેઓનું સાધ્ય આંતરવિકાસનું હોય છે અને તે ધોરણે દોરેલી રૂપરેખા પર તેઓ જીવન વહન કરે છે.

જીવનસાફલ્યની આ એક અનુપમ આવી છે. સ્વપરનો વિવેક કરી સર્વ નો આદર કરવો, સ્વનો પ્રેમ કરવો, સ્વનો વિકાસ કરવો, સ્વનું સ્થાન પ્રાપ્ત કરવું, સ્વની પ્રગતિનાં સાધનો યોજવાં, પરને યોગજવા, પરલાવને જાણવા, પરભાવ, પરવસ્તુ અને પરજનને પર તરીકે સમજવા અને તેની તેટલી કિંમત મૂકી

તેને અનુકૂળતા અને શક્તિ અનુસાર દૂર રાખવા, તેમાં વ્યાપેલ ન પામવો અને તેનાથી ઉપર તરી આવી સ્વમાં ક્રતિકર્તવ્યતા સમજવી અને આદરવી. આ પ્રમાણે તારી જીવનપ્રતાલિકા દેરીશ તો તને આખી જીવનને છેડે આ જીવન નિરૂપ થયું છે, દેશ રૂપ થયું છે. નકામું થયું છે, એમ કદિ નહિ લાગશે. વિશિષ્ટ આદર્શવાનનો આ માર્ગ છે, ભાવનામય જીવન વ્યવહારના દરેક પ્રદેશમાં બેઠી દેનારની આ દશા છે, વાસ્તવિક સુખના ક્ષણ લેનારની આ ઉત્કટ દૃષ્ટિ છે અને શનસન્માન્ય પ્રાપ્ત કરવાના માર્ગ પર ચઢી જવાનો આ સીધો સરળ અને બહુધા નિષ્કંટક માર્ગ છે, એમ તત્ત્વદ્રષ્ટાઓ વિના-સંકોચે ભર મૂકી મૂકીને અનેક આકારમાં ભાળી ગયા છે અને એ માર્ગે ચઢવાની ભાવના રાખવી એ તારું ઈષ્ટ કૃતવ્ય છે તું બેઠ્યો એમ દીર્ઘ વાંચન, શ્રવણ અને સમાગમને અંતે થોડા અવિસંવાદી શુદ્ધ દર્શન છે. મૌકિક.

एज्युकेशन बोर्ड અને વિદ્યાર્થી વર્ગ.

ગઈ તા. ૩૦ મી એ જૈન જ્વેતાંબર કોન્ફરન્સે સ્થાપિત જૈન એજ્યુકેશન બોર્ડ તરફથી બુદ્ધા બુદ્ધા સેન્ટરોએ ધાર્મિક પરીક્ષા રાજેતાનુજ્ઞા લેવાઈ. પરિક્ષામાં બેઠેલી સંખ્યા અને પરિણામ તો ભવિષ્યમાં જણાશે, છતાં તે પર કાંઈક વિચાર કરવાની હાલ અગત્ય છે. જૈનસમાજની વસ્તીના પ્રમાણમાં અભાવે જે મથકોની સંખ્યા છે, તે ઘણીજ અદ્ય ગણી શકાય, તેમજ બોર્ડ હસ્તકના જાણથી અને તેને પોષક એવા સભ્ય ગણથી માંખ કાઢતાં એ પણ જુદાં કહી શકાય કે તેમાં ખાસ વૃદ્ધિ થવાની જરૂર છે. શું જૈનસમાજ ઉપરોક્ત કોન્ફરન્સરૂપ જુગાઈ જતાં પ્રતીપના આ એક પ્રકાશી રહેલા કિરણ માંત્રને જળાણતો નહીં રાખી શકે? તો પછી તે શ્રી વીરપ્રભુની પ્રજા તરીકે સ્વચારુ શી રીતે જાળવી શકશે? મારો કહેવાનો આશય તો એજ છે કે જો તેને કાયમ નરિકેતું બોર્ડ બનાવવું હોય તો દરવર્ષે તેમાં આરી રકમો જ્ઞાન યા વિદ્યાદાન તરિકે અપાવી જોઈએ. આથી પણ વધુ જરૂર તો તેમાં રસ લેતા ઉત્સાહી બંધુઓની છે કે જેઓ સભ્ય બની તેની ગતિમાં સહાયક થાય. ભલેને તેઓ એજ્યુકેટ હોય વા નહોય અથવા તો ડીગ્રીધારી હોય કે માત્ર સામાન્ય કક્ષાના હોય, તે વાતમાં આજું વલુદ જોવું નથી. સુખ્ય મુદ્દો તો એજ છે કે તેમનામાં જૈનધર્મ વિષે અને તેના સાહિત્ય વિષે ઉચ્ચ અભિપ્રાય હોય, તેનો લાભ જૈનધર્મી એકે-એક બંધુ લઈ શકે તેવી ઉદાર ભાવના હોય અને એ ઉપરાંત એવી દૃઢ માન્યતા હોય કે ધાર્મિક કેળવણીના ઉડા સંસ્કાર વિના જૈનકોમનું દાગર કદિ પણ ફીટવાનું નથી. વળી સંસ્કાર પાડવાનું સુખ્ય અને આશાજનક સાધન વિદ્યાર્થી

એન્યુકેશન બોર્ડ અને વિદ્યાર્થી વર્ગ.

૩૫૬

વર્ગજ છે. માત્ર આટલી માન્યતા ધરાવનારા અને તેનો તન મન અને ધનના યથાશક્તિ લોગથી જવાબ આપનારા માત્ર સૌ સભ્યો હશે તો તે નામધારી હજાર સભ્યો કરતાં પણ વધુ કરી શકશે. જેમ કાર્યવાહક તરિકે ઉમંગી અને ખંતીલા મનુષ્યોની જરૂર છે તેમ સભ્યગણમાં પણ લાગણીની છાંટ તો હોવીજ નેહએ, નહિ તો ધણી વિનાના દોર સુના જેવી દશા થાય અને દશ દશ ધક્કા ખાતા લવાજમ વસુલ ન આપે છતાં સભ્યસંખ્યામાં નામ ગણાય. આવી સ્થિતિ ચીર કાળ પામતી સંસ્થાનું નાવ ભરસમુદ્રે કામારોળ હાલતમાંજ રહે છે. એકદા સન્નજડ સપાટો લાગ્યો, કે સાતડે સાત. તેથીજ લાગણીવાળા અને ઉત્તતિને ધ્વજીતારા બંધુઓએ આગળ આવી આ કાર્યને ટેકો આપવાની જરૂર છે. વખત મેળવ્યો મેળવાશે અને ધન ખર્ચ્યું ખર્ચાશે. પોતાની મેળે તે પદાર્થો ચાવીને તમને દહેવાના નથીજ. બાકી એ તો સિદ્ધાંતનું વચન છે કે “દેહ, દ્રવ્ય અને કુટુંબ સુખકારીમાં સર્વ સંસારી મનુષ્યોને આનંદ ઉપજે છે પણ એઓ મોક્ષના પીપાસુઓ છે તેઓ તો તેથી આગળ વધીને જિન પ્રભુ અને તેમના અતાવેલા ધર્મના કાર્યમાં તથા સંઘના કાર્યમાંજ આનંદ અનુભવનાર છે.” જરા સપ્તિય કોંચેસની હીલચાલ તરફ નજર કરો, એટલે સ્પષ્ટ એ વાત નયનપથમાં આવશે કે તેમાં કરનારામાંના દેટલાકે કેવા ભારે લોગ આપ્યા છે? જ્યારે આ કાર્યમાં તો તેટલા મોટા લોગની જરૂર પણ નથી, અને લાલ તો ખેવડો છે.

પણ વિદ્યાર્થીગણ માટે શું સમજવું? તેમને ઈંગ્લીશ ને ગુજરાતી કેંગવણી લેવાનો સમય મળે, કીકેટ આદિ રમતો રમવાનો સમય મળે, મોજ-મંજ કરવાનો અને નાટકચેટક લેવાનો સમય મળે અને ન મળે માત્ર આપણા ધર્મનો અભ્યાસ કરવાનો સમય. આ તે અજ્ઞાનતા કે શું? અફસોસ! જે જ્ઞાન ગળથુથીમાં પવાવાની જરૂર છે તે તરફ તો સાવ દુર્લક્ષ્યતાજ. આનું પરિણામ શું આવે? જેમ જેમ કેંગવણીમાં આગળ વધે તેમ તેમ જીવન ધાર્મિક સંસ્કાર-વિહીન બને અને જડ વસ્તુનો મોહ વધતો રહે. સરવાળે એ વર્ગને ધાર્મિક ક્રિયાઓ શુષ્ક અને નિરસ લાગે, તત્ત્વજ્ઞાનમાં લાંબો પ્રકાશ હોય નહીં, આથી તેઓ સમાજથી અળગા ને અળગાજ રહેતા બંધ. આ બંધી સ્થિતિ સુધારવાનું, અને ગમે તેવા સ્થાને અને ગમે તેવા સંયોગો વચ્ચે અભ્યાસ કરીને જ્ઞાન મેળવવાનું કોઈપણ સાધન હોય તો તે આ બોર્ડનો અભ્યાસક્રમ છે. જો કે તેમાં થોડીક સુધારણાની જરૂર છે, તેમજ કેટલાક પાઠ્યપુસ્તકો નથી મળતા તો તેની પણ સવડતા કરવાની જરૂર છે, છતાં એકંદરે તેનો કમ એવો છે કે ઝાઝું ગોખ્યા સિવાય અલ્પ સમયના લોગે જૈનધર્મ સખધી ઘણું બંધુવાનું મળે. ઘણી શંકાઓના નિર્ણય આપોઆપ થઈ બંધ. જૈનત્વની દ્રઢ છાપ

૩૬૦

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

પણે. તર્કમાં માત્ર ત્રણ કલાકની એક પરીક્ષા મારે પણ જો જૈનવિદ્યાર્થી આલમ રાખવાને તૈયાર ન કરી શકે તો પછી તેમની પાસેથી વધુ શ્રી આશા રાખી શકાય? બીજા મતફેરો ગમે તેટલા હોય પણ આ જોડતા કાર્યને તો સંગીન ઉત્તેજન મળવું જ જોઈએ. જ્યાં ત્યાં તેને મારે અભંગદ્વાર હોવા જોઈએ. તેના અંતરે નવા નવા ઉપહાર ધરાતા જોઈએ. એ તો કામધેનુ છે. તેને જેટલો સુંદર આહાર આપશો તેટલો ફેગટ નથી જવાનો. તેનાથી રંગલ ઇચ્છિત લાભ મેળવાશે. વિદ્યાર્થી બધુઓ! તમે પણ આ કામધેનુની સેવા કરો. તેની સેવા ફેગટ નથી જવાની. તે તમને ધર્મજ્ઞાનથી ભરી તમારો આ સવ અને પરમવ સુધારવા કારણરૂપ બનશે! વધારે શું કહેવું?

મોહનલાલ ડી. ચોકસી.

આપનો હવે પછીનો માર્ગ.

જો આપણે ખરેખરા જૈન બનવું હોય તો પછી લાંબો સમય સામાન્ય ચર્ચાઓ પાછળ અને નહિં જેવા મતફેરો પાછળ ગાળવાનું આપણને ન પરવડે. તેમ કરવા જતાં ભગવતે દર્શાવેલા મહાન તત્ત્વો જાણવા વિચારવાનો સમય પણ ક્યાંથી રહે? જૈનધર્મ અનેકાંત મત તરીકે પ્રસિદ્ધ છે, તો પછી તેમાં આ-મ હોવું જોઈએ અને અમુક તો નજ હોવું જોઈએ ઇત્યાદિ માન્યતાઓ કલ્પવી ઉચિત નથી. અપેક્ષાવાદની ખુબીજ એ છે કે તેમાં ભિન્ન ભિન્ન અપેક્ષાથી સર્વે નયોતું સંમેલન થાય છે; જે વાતની ઝાંખી સરખી પણ અન્ય દર્શનપ્રણેતા દર્શનમાં થતી નથી. જ્યાં ઉત્તમોત્તમ વસ્તુસ્વરૂપ જાણવા અવધારવાનો પદ્ધતિકેમ છે, ત્યાં પછી દેવદ્રવ્યાદિની, કેશર સુખડની, અને રેશમ આદિની ચર્ચાઓ ચીરકાળ પર્વત ચાલ્યા જ કરે, છાપાના કેાંતમે ભરાયોજ કરે, પૂર્વાપર નવિન દલીલોતુ ખડન મડન થયાજ કરે એ શું? ત્યારે તે તો મહાત્માશ્રી આનંદચંદ્રજી કહે છે કે ‘તર્ક વિચારે રે વાદ પરંપરા, પાર ન પહોંચે કોય;’ તેવોજ ઘાટ થયો. અને જ્યાં પુત્ર પુત્ર એમ થયા કરે ત્યાં ‘તત્ત્વં કેવલિને વિદંતિ’ એવા પૂર્વાચાર્યના મહાન સૂત્રનો લોપ જ થઈ જાય. એ વાક્ય તો ચોખ્ખું સ્પષ્ટ કહે છે કે ‘અમુક આચાર્યનો આ મત છે, બીજોનો આ મત છે, પણ ખરું શું છે તે તો કેવળી પ્રમુજ જાણે.’ અને એક રીતે કહીએ તો એજ રસ્તો સર્વોત્તમ પ્રકારનો છે, કેમકે છદ્ધરથના જોવા જાણવામાં કે વિચારવામાં અવશ્ય ભૂત થવાનો સંભવ રહે છે. વળી એ વાક્ય વાપરવાથી વાપરનારના હૃદયની નિર્મળતા પણ પ્રગટપણે જણાઈ આવે છે. અત્યાર સુધીમાં જન્મ પામેલી ચર્ચાઓનો અંત શુ ઉપરની રીતથી ન પામી શકાય!

આપણો હવે પછીનો માર્ગ

૩૬૧

ભવભીરૂતા હોય તો જરૂર તેમ બની શકે. એ પણ સૃષ્ટિના નિયમ દેખાય છે, કે જનતાનો મોટો વર્ગ મધ્યમ પ્રકારનો હોવાથી મધ્યમ રસ્તોજ સર્વાનુકૂળ થઈ પડે. વળી જૈનધર્મના સિદ્ધાન્તોમાંથી એજ સૂર નીકળતો પ્રતીત થાય છે, ઉદાહરણો વા કથાનકોમાં પણ મોટે ભાગે એમજ દ્રષ્ટિગોચર થાય છે કે કૃષ્ણનો મુખ્ય આધાર સામગ્રી કરતાં ભાવનાપર વિશેષ અવલંબી રહ્યો છે. એકાદ રંક ઇશા પામેલ મનુષ્યથી લાખેણી આંગી ન પણ રચાવી શકાય, બહુ મૂલ્ય ખરચી ઉત્તમ પ્રકારની સામગ્રી ન પણ લાવી શકાય, છતાં તેનાથી ભાવના તો સર્વોત્તમ પ્રકારની ભાવીજ શકાય. એમાં તો તે ગમે તેવાં ધનાઢ્ય કે અધિકાર અલંકૃત સાથે સ્પર્ધા કરી શકે અને તેમાં વિજયભાગી પણ નિવડે. પરમાર્હત કુમારપાળ નરેશ અને મંત્રીશ્વર ઉદાયનના પૂર્વ ભવના વૃતાન્તો આ વાતની સાક્ષી પૂરે છે, વળી કથાનકોમાંથી એ પણ સાર તરી આવે છે કે ‘એક સામાન્ય માત્ર નિયમથી પણ કલ્યાણ પથે પહોંચી શકાય છે.’ ખરી કસોટી તેના દ્રઢતાપૂર્વક પાલનમાં સમાયેલી છે. ‘અદ્ય આચરો, પણ જ્ઞાનપૂર્વક અને સખલના વગર આચરો’ એજ આચલપૂર્વક ચેતવણી છે. શું હરિજનમચ્છીના ચરિત્રમાંથી ઉપરોક્ત વાતને પુષ્ટિ નથી મળતી? જવાબ હકારમાંજ આપવો પડશે. આ બધા ઉદ્દેશોનો આશય એકજ છે કે દલીલપૂર્વક ચર્ચા કરો પણ ન તો તેને લાંબાવો કે નતો કડવાશ વધારો; જ્યાં સ્પષ્ટ અર્થ ન દેખાય ત્યાં માત્ર જ્ઞાનીના વચનપર આસ્થા રાખી વર્તો. પવિત્ર ચીજ વાપરવાના ખપી થાયો. તે ચીજ મળવાના અભાવે સ્વશક્તિઅનુસાર દ્રવ્યથી ચલાવો, છતાં એવું પ્રતિપાદન કદાપિ ન કરો કે ‘અમુક આમજ છે.’ એમ કહેવું એ નયાભાસ છે. કોઈ વસ્તુમાં એકાંત નથી. કહેનારના આત્માને તેમાં ભાવની વૃદ્ધિ અનુભવતી હોય તો ભલે પોતાની જાત માટે તે ઉપયોગ ચાલુ રાખે, બાકી મોટા વર્મ માટે તો ધોરી રસ્તોજ જરૂરી છે. જનતાનો મોટો જથ્થો અનુકરણુશીલ હોતો, છે અને હોયતો, તેથી તેમના માટેની પ્રજ્ઞાસિકા પણ તેવા પ્રકારની યોજાયેલી છે. ધારો કે મારું મન પ્રભુતા સ્વાભાવિક દર્શનથી આડહાદ પામે, અગર તો માત્ર અંતરની પૂજાથી આનંદ પામે, તેથી મારે આંગી રચનાની જરૂરજ નથી અથવા તો કેશર પૂજા કહીજ નથી, ઇત્યાદિ વાત નજ કહી શકાય; કેમકે ઘણાકનું તેદ્વારા પણ કલ્યાણ થઈ જાય છે. એ પણ કહેવું છે કે જ્ઞાનીને આશ્રવના કારણે પણ સંવરૂપે થઈ પડે છે. આજ મુજબ દેવદ્રવ્યનો ચાલુ ઉપયોગ અટકાવી ગોડવણ દ્રેસવવા કરતાં સાધારણ ખાતાને પોષણ મળી શકે એવી નવી યોજના ઘડીએ એટલે ચર્ચાનો અંત આવી જાય. પરંપરાને પણ સર્વથા ખોટી તો નજ ગણી શકાય. વળી જ્યાં

૩૬૨.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ઘોડામાંજ મીડી મઝા છે.

અત્યારે રેશમ આદિની પ્રાપ્તિમાં ઘણું પાપ દેખાય છે છતાં તેના વપરાશ માટે પુરતકમાં કહ્યું છે, તેથી એમ નથી માની લેવાનું કે જે વળતે તે વાત લખાઈ હશે તે વેળા પણ તેમાં અત્યારના જેટલુંજ પાપ હશે, કેમકે ક્રીડા માર્યા વગર પણ રેશમ મેળવી શકાય છે. પણ ઘણા જુજ પ્રમાણમાં. આથી એમ નિશ્ચય થાય છે કે વસ્તુનો વપરાશ વધવા સાથે અને ધર્મવૃત્તિના અભાવે પાપ વધે છે.

આ લેખનો આશય એજ છે કે—હવે એ સર્વ ચર્ચાઓને આટોપી લઈ અત્યારે શ્વેતાંબર સમાજ જે કઠીણ દશામાંથી પસાર થાય છે, તેમાં સર્વેનું મન પરોવી લઈએ. વિધાયક કે નિષેધક અગર તો જુનો પક્ષ કે નવિન પક્ષ તે સર્વને માથે અત્યારે એકત્ર થઈ જહારથી થતા હુમલાઓ સામે જગ્યાવ કરવાની ફરજ આવી ચૂકી છે. તેના પાલનમાં જેટલી શિથિલતા થશે તેટલી હાનિ વધુ થશે, અને વિશેષમાં સ્વફરજ ચૂક્યાનો દોષ લવિખ્યની પ્રજા આપણા શિરે મૂકશે. શું અત્યારે તીર્થસ્થાનોનો સવાલ, ધાર્મિક સાહિત્યનો સવાલ અને કોમની હામાડોળ સ્થિતિનો સવાલ આપણા માટે પૂરતો નથી કે જેથી ખીજ સવાલો ઉપસ્થિત કરીએ ?

મોહનલાલ. ડી. ચોકસી.

તત્ત્વાર્થનું રહસ્ય (વાર્તા રૂપે.)

(આમુખ)

પૂણુંમદ્ર—ભાઈ સુમતિ ! તમારી પાસેથી મારે કાંઈક વિશાળ ધાર્મિક જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા છે; મેં નાનપણમાં તમારી માફક તેવું જ્ઞાન મેળવવા ચત્ત ન કર્યો, તે માટે હવે મને દીલગીરી થાય છે, તેથી મને સામાન્ય જ્ઞાન મળે તે રીતે સર્વ જાણતો સમજાવશો તો હું આપનો આભારી થઈશ.

સુમતિ—ભાઈ ! મને તો હર્ષ થાય છે કે તમને તેવી અભિલાષા ઉત્પન્ન થઈ. તમને મારી શક્તિ મુજબ જ્ઞાન આપવા પ્રયત્ન કરીશ. જ્ઞાન આપતાં તે કોઈ દિવસ થટતું નથી, પણ તે તો દૃઢ થતું જાય છે, તેથી તમને જે કાંઈ શીખવવા પ્રયત્ન કરીશ તેથી હું જરૂર કાંઈ વિશેષ મેળવી શકીશ. આમાં આભાર માનવાની જરૂર નથી. કેમકે મિત્રોની ફરજ છે કે આસપડસ યથોપશક્તિ આપ લે કરવી; તેમાં પણ જ્ઞાનની આપ લે કરવી તેના જેવી ઉત્તમ વાત કઈ હોઈ શકે વાઝ ? તેથી કરીને આપણે જે વાત કરીએ તેમાંથી પૂર્ણ

તત્વાર્થનું રહસ્ય. (વાર્તારૂપે)

૩૬૩

પૂર્ણભદ્ર-વિશ્વ એટલે શું અને તેનો કોઈ કર્તા, નિયંતા કે સંહારકર્તા છે?

સુમતિ-વિશ્વ એટલે સૃષ્ટિ; સમસ્ત લોકમાં વસતી સર્વ પ્રાણીજાતિઓ, તેના ઉપરના અણુ દ્રવ્યો, અમુદ્ર, સરોવર, ઝરણાં, ખાણના ખનીજ પદાર્થો યુક્ત જેવરતુ તે વિશ્વ. વિશ્વ તે એક કુદરતી રચના છે; જેમ રાત્રીદિવસ, ભરતી ઝોટ અને ઋતુઓનું ગમનાગમન આદિ નિયમિત ચાલ્યા કરે છે, તેમ સૃષ્ટિ પણ કુદરતી રચના છે અને તેમાં રહેલ પદાર્થોમાં નિમિત્તયોગે જરૂરી ફેરફાર થયા કરે છે.

પૂર્ણભદ્ર-તો શું તેના ઇશ્વર કર્તા નથી ?

સુમતિ-ઇશ્વર કર્તા શી રીતે હોઈ શકે? ઇશ્વર કોણ? દેખાતા સ્થૂલ દેહસંહિત જે જીવ છે તે “શુદ્ધ જીવ” નથી; કારણ કે તે જીવ કેમકે રૂપી મળથી લેખાયેલ છે. જેમ ખાણમાંથી કાઢેલ કાચું સોનું કચરાસાથે સંમિધવાળું હોય છે, અને તેથી તે દૂર કરવા પ્રયત્ન કરવો પડે છે; તેમ જીવને પણ કર્મરૂપ મળ દૂર કરવો પડે છે. દેખાતા સ્થૂલ દેહવાળો જીવ અનાદિ કાળ ભગી, સમ્યક્ત્વ પ્રાપ્ત કરી, જ્ઞાન દર્શન અને ચારિત્રનું અરાધન કરી, શુદ્ધ અને સર્વ લોકલોકવ્યંતી એવું કેવળ-જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી મોક્ષ પ્રાપ્ત કરે તે જીવ “શુદ્ધ જીવ” કે ઇશ્વર કહેવાય છે. અને જે જીવ આ રીતે મોક્ષ પ્રાપ્ત કરે તે કર્મમળ દૂર કરવાથીજ મુક્તિ (જન્મ, જરા અને મૃત્યુથી છુટકારો) મેળવી શકે. આવો જીવ સત્ ચિદ્ આનંદ સ્વરૂપ છે. તેને અનંત જ્ઞાન, અનંત દર્શન, અનંત વીર્ય અને અઘ્યાબાધ સુખ હોય છે. આવો જીવ અનંત વીર્ય (શક્તિ) વાળો હોવા છતાં સૃષ્ટિની રચના કરતો નથી; કેમકે કારણ વગર કાર્યનું સંભવે, તેથી તેને સૃષ્ટિ ઉત્પન્ન કરવાની ઇચ્છા કે તે રૂપ કારણ એ બેમાંથી કોઈ નથી. અહાર દોષ સંહિત અને બાર ગુણ સંહિત તેવા શ્રી તીર્થંકર પરમાત્મા કે આઠ ગુણ યુક્ત શ્રી સિદ્ધ પરમાત્મા સૃષ્ટિની રચના કરતા નથી, કેમકે તેઓ રાગવાળા નહિ હોવાથી તેમને તેવી ઇચ્છા નથી, તેમજ દ્વેષ પણ તેમનામાં નથી હોતો, તેથી તેઓ જગત રચીને જીવોને (જન્મ જરા અને મૃત્યુ રૂપ) દુઃખ દેવા નથી ઇચ્છતા.

અન્ય દર્શનીઓ કહે છે કે ‘લીલા માટે ઇશ્વર જગતની રચના કરે છે.’ તો લીલા તે દોષનું મંદિર છે અને રાગનું ચિન્હ છે. અને સૃષ્ટિ રચનાર જન્મતની રચના કરે તો તેમાં રહેલ ગુણદુઃખ પામતા જીવ ઇશ્વરને ન્યાયી અને અન્યાયી બે નજરથી જુએ. જ્યારે ખરી રીતે તેનામાં રાગ કે અન્યાય છેજ નહિ. કોઈ કહે કે ‘ઇશ્વર સર્વ જીવોને એક સરખા ઉત્પન્ન કરે, પછી તેઓ કર્મક્રીન સુખદુઃખ ભોગવે.’ આ પણ સંભવતું નથી; કેમકે સરખા જીવો ઉત્પન્ન થાય

તો ઇશ્વરે સર્વને સરખી બુદ્ધિ આદિ આપવી જોઈએ કે જેથી કરીને સર્વ જીવો સરખાજ રહે; જો તે કોઈને સદ્બુદ્ધિ અને કોઈને દુર્બુદ્ધિ આપે તો તે પક્ષપાતી હશે અને પક્ષપાત હોય તો રાગદ્વેષ સિદ્ધ થાય અને રાગદ્વેષવાળો જે હોય તે ઇશ્વર નજ હોય.

કેટલાક કહે છે કે 'ઇશ્વર અવતાર ધારણ કરે છે.' આ પણ યુક્ત નથી, કેમકે મોક્ષ પ્રાપ્ત કરેલ જીવ અવતાર લે તો મોક્ષરૂપ તત્ત્વજ ન રહે, અને તેની પ્રાપ્તિ અર્થે થતાં તપ, સાંયમ, ચારિત્ર આદિ અનુષ્ઠાન (ક્રિયા) પણ અનુપયોગી થઈ પડે. આમ હોવાથી અને સૃષ્ટિપરના સર્વ ધર્મો મુક્તિનો સિદ્ધાંત સ્વીકારતા હોવાથી ઇશ્વર અવતાર લે તે સત્ય છે જ નહિ. અને જો જીવની શરૂઆત ગણવામાં આવે તો એક વખત એવા હોવા જોઈએ કે સૃષ્ટિ જીવથી ખાલી થયેલ હોય એટલે સૃષ્ટિના સર્વ જીવો મોક્ષ પામેલ હોય, અને તેવી ખાલી થયેલ સૃષ્ટિમાં જીવની જે શરૂઆત (રચના) કરવામાં આવે તેજ મોક્ષનો સિદ્ધાંત (જન્મ, જરા મૃત્યુથી છુટકારો) તોડે; જે તદ્દન અયુક્ત છે.

આમ યુક્તિપૂર્વક વિચાર કરતાં સિદ્ધ થાય છે કે 'સૃષ્ટિ કે વિશ્વનો કેઈ કર્તાજ નથી અને તેથીજ તેનો કોઈ નિયંત્રા કે સંહારકર્તા પણ નથીજ; તેથી સૃષ્ટિ એક નિલ એટલી કુદરતની રચના છે.'

પૂર્ણબદ્ધ-તમારી યુક્તિ તો ટુંકી પણ બુદ્ધિપૂર્વક છે અને માનનીય પણ છે.

સુમતિ-મેં ઉપરનું સ્થિતિસ્વરૂપ ગતાવ્યું તે દ્રવ્યાર્થિક નય (નિશ્ચય નય) અનુસાર છે; પણ વિશ્વની અંદરના જીવ અજીવ આદિ તત્ત્વો-પદાર્થોનો વ્યવહાર નયથી વિચાર કરીએ તો તેમાં ઉત્પત્તિ (ઉત્પાદ), વ્યય (નાશ) અને પ્રાવ્ય (અસ્તિત્વ) દરેક પદાર્થમાં હોવાથી વ્યવહાર નય ઉત્પત્તિ અને નાશ રૂપ પર્યાય (ફેરફાર) સિદ્ધ કરે છે. જ્યારે નિશ્ચય નય અસ્તિત્વ સિદ્ધ કરે છે.

પૂર્ણબદ્ધ-એ બધું તો ઠીક, પણ ઉપરની બાબતમાં તમે તત્ત્વ અને મોક્ષ આદિ શબ્દ વાપર્યા તેનું રહસ્ય સમજાવશો.

સુમતિ-સંસારના જીવોને ધર્મ, અર્થ, કામ અને મોક્ષ તે ફરજરૂપ છે. આ ચારમાં પણ મોક્ષ પ્રધાન છે. મોક્ષ એટલે ભવનો અંત અથવા જન્મ, જરા અને મૃત્યુથી છુટકારો-એટલે આધિ (માનસિક ચિંતા), વ્યાધિ (રોગાદિ દુઃખ) અને ઉપાધિ (વ્યવહારની ચિંતા) થી છુટકારો. અત્યારના પુદ્ગલના મુખમાં રાચેલ જીવ અર્થ અને કામમાં રચાપરચા રહેવાનું ઇચ્છે છે અને તેને અંગે દંભ અને સુખશીલીયાપણું વધતું જોઈએ છીએ અને તેથી પૌદ્ગલિક મુખની પ્રાપ્તિ અર્થે અનેક આરંભ સમારંભ પણ કરે છે. જ્યારે ધર્મ અને મોક્ષ તે અપ્રધાનિક સુખરૂપ છે; ધર્મ તે મુક્તિપ્રાપ્તિમાં સાધનભૂત છે અને

આધ્યાત્મિક સુખ ઈચ્છતો જીવ મોક્ષ મેળવવા તલસે છે અને તેનેજ માટે મોક્ષનો માર્ગ છે. તત્ત્વની બાબત પછી તરતજ આવશે, તેથી પ્રથમ મોક્ષનો માર્ગ કયો! તેનો વિચાર કરવો યોગ્ય છે. (ચાલુ) **શ્રીમનલાલ દ. શાહ.**

પુસ્તકો વિગેરેની પહોંચ.

૧ શ્રી દયાપ્રચારિણી મહાસભા-અમદાવાદનો ત્રીજો વર્ષનો અહેવાલ.

આ સંસ્થાની સ્થાપના સને ૧૯૨૦માં થયેલી છે. કાર્યવાહકો ઝવેરી મોહનલાલ મગનભાઈ અને મણીલાલ નથુભાઈ દોશી વિગેરે ઉત્સાહી છે. રિપોર્ટ વાંચતાં તેમનો પ્રયાસ પ્રશંસાપાત્ર છે. કેટલીક બાબતમાં ફતેહ સારી મેળવી છે. છેવટે દાંતાનરેશને વિનંતિ કરીને અંબાજીના મંદિરમાં થતો પશુવધ બંધ કરાવ્યો એ કામ તો ઘણુંજ પ્રશંસાપાત્ર કયું છે, તે સંબંધમાં દાંતાનરેશને આપેલ માનપત્રની નકલ પણ અંદર સામેલ છે. આ ખાતાને આર્થિક મદદની આવશ્યકતા છે અને તે પ્રકારની સહાય તેને કરવી એ દરેક દયાળુ મનુષ્યનું કર્તવ્ય છે. જો કે અમદાવાદમાં એવા શ્રીમંતો છે કે તે ધારે તો આવા અનેક ખાતાં એક હાથે ચલાવી શકે. આશા છે કે તેઓ પંચ આ વિનંતિ ધ્યાનમાં લેશે, અને અન્ય ગૃહસ્થો પણ ધ્યાન આપશે. અમે એ દયાપ્રચારણ ખાતાની પ્રગતિ ઈચ્છીએ છીએ અને તેન મન ધનનો ભોગ આપનારા તે ખાતાના કાર્યવાહકોને ધન્યવાદ આપીએ છીએ.

૨ શ્રીયશોવિજયજી નૈન ગુરુકુળ. પાલીતાણાનો સં ૧૯૭૬ના આવણ શુદ્ધિ

૧ થી સં ૧૯૭૮ ના આસો (વદ ૦)) સુદીનો હીસાબ તથા રિપોર્ટ.

આ રિપોર્ટ ખાસ વાંચવા લાયક છે. તેની અંદર એ ગુરુકુળને લગતી તમામ બાબતો સમાવેલી છે. આવા ગુરુકુળની દરેક શહેરમાં ખાસ આવશ્યકતા છે. તેના કાર્યવાહકોનો પ્રયાસ સ્તુતિપાત્ર છે. ગુરુકુળ માટે ખાસ મકાન બંધાવવામાં પ્રયાસ હજાર જેટલો મોટી રકમનો ખર્ચ કર્યો છે. તે ખાતે આવક થોડી થઈ છે, તે વધારવાના પ્રયત્નમાં છે. મકાન સુંદર બંધાયેલ છે ને સારા હવાપાણી વાળી જગ્યામાં બંધાયેલ છે. હાલ ૬૦ ઓર્ડરો તેનો લાભ લે છે. અભ્યાસ પણ લાંબ કરાવવામાં આવે છે. પરીક્ષાનું પરિણામ સતોષકારક છે, ધાર્મિક ફરજે બહુજ ઉત્તમ પ્રકારની રાખેલી છે. તે પ્રમાણે અમલ થયાજ કરે એ ઈચ્છવા યોગ્ય છે. રાજ્યની પણ આ ખાતા તરફ સુદૃષ્ટિ છે. અમે એ ખાતાની ઉન્નતિ ઈચ્છીએ છીએ અને તે ખાતાને યોગ્ય રીતે સહાય આપવાની દરેક નૈન બંધુઓની ફરજ છે એમ સૂચવીએ છીએ.

૩ શ્રી મહુવા યશોવૃદ્ધિ જૈન ખાતાશ્રમનો સં ૧૯૭૬ થી
સં ૧૯૭૯ સુધીનો ત્રણ વર્ષનો રિપોર્ટ.

આ રિપોર્ટ પણ ખાસ વાંચવા લાયક છે. શ્રી મહુવાના જૈનોએ આ કાર્યમાં પ્રશંસાપાત્ર પ્રયાસ કરેલો છે. એ ખાતાના ઉત્પાદક સ્વં શ્રી વિજયવર્મસૂરિ-
જનો અંદર ફેટો આપેલો છે. એમનો સ્વર્ગવાસ થવાથી આ ખાતાને એક
સારા સહાયકની ખામી આવી પડી છે, પરંતુ આ જગતમાં કોઈ અમર
છે જ નહીં, તેથી કાર્યવાહકોએ ખાતાના પથતનમા મર્યા રહેવાનીજ જરૂર
છે. આ ખાતાનો લાભ હાલ ૩૫ યોર્ડેશ લે છે. રિપોર્ટની અંદર અનેક
ખબરો સમાવેલી છે. ખાસ મદદગાર શેડ દર્શાવ્યાંદ કાળગી છે. એ ગૃહસ્થ
ઉદારતા માટે મશહુર છે. ધાર્મિક અભ્યાસ પણ કરાવવામાં આવે છે. પાછળ આપેલા
વીઝીટરોના અભિપ્રાયો વાંચવા લાયક છે. આ સંસ્થા અત્યારે સારી સ્થિતિમાં છે
અને વળી તેને સંપૂર્ણ કરવાની પ્રતિજ્ઞા કરનાર ગૃહસ્થની સહાયથી વધારે સારી સ્થિ-
તિમાં આવનાર છે. આ ખાતાની અમે ઉત્પત્તિ ઇચ્છીએ છીએ. મહુવાના જૈન ગૃહસ્થોને
શુભાર ૩૫ આ ખાતું છે. દરેક શુભ પ્રસંગે મદદ આપવા લાયક છે.

૪ શ્રી મુંબઈ જૈન સ્વયંસેવક મંડળનો રિપોર્ટ. સં ૧૯૭૭ના ભાદ્રપદ
શુદ્ધિ ૧ થી સં ૧૯૭૮ના ભાદ્રપદવદિ ૦)) સુધીનો.

આ મંડળની સ્થાપના સંવત. ૧૯૭૬ ના ભાદ્રપદ શુદ્ધિ ૧ મે શ્રી
વિજયવર્મસૂરિને હાથે થયેલી છે. આ મંડળે માત્ર મુંબઈમાંજ નહીં પણ
અનેક સ્થળોએ જઈને શ્રી સંઘની સેવા ખબતી છે. રિપોર્ટમાં ત્રણ વર્ષમાં ક.
રેલી સેવાઓનું લીસ્ટ આપ્યું છે. શ્રી શત્રુજયના મેળા ઉપર પણ ત્યાં આવીને
સેવા ખબતે છે. આ મંડળ સાથે મુંબઈના ખીન્ત બે ત્રણ સ્વયંસેવકમંડળો
પણ ભાગ લે છે. મંડળનું કાર્ય પ્રશંસાપાત્ર તેમજ અનુમોદન યોગ્ય છે.
અમે તે મંડળની પ્રગતિ ઇચ્છીએ છીએ.

૫ શ્રી નવતત્ત્વ વિસ્તરાર્થ.

ચંત્ર-પરિશિષ્ટ-ટિપ્પણ્યાદિ વિભૂષિત.

આ છુક દ્રવ્યાનુયોગના અભ્યાસીને-ઇચ્છકને ખાસ વાંચવા લાયક ગહાર
પડી છે. પુરંધરાચાર્ય શ્રી વિજયનેમિસૂરિના શિષ્ય આચાર્ય શ્રી વિજયોદય
સૂરિએ એમાં ઘણો પ્રયાસ કર્યો છે. ખાતાના ગહોળા જ્ઞાનનો એદ્વારા જૈન-
વર્તને લાભ આપ્યો છે. શ્રી જૈન ગ્રંથ પ્રકાશક સંભા દ્વારા શાહ જેશીંગભાઈ
ઠાળીદાસ શેરદલાલે પ્રકાશિત કરેલ છે. હિમત રા. ૪) રાખેલ છે, તે જરા વધારે
જણાય છે. છુકતા માર્ગભમાં ઉપર જણાવેલા અને મહાત્માના ફેટો મૂકેલા છે.

પુસ્તકો વિગેરેની પહેાંચ.

૩૬૭

એની નોટ વિગેરેમાં અનેક ઉપયોગી જાળતો સમાવેલી છે. પ્રાંતે ૧૪૧ ગ્રામના નવતત્ત્વ આપેલા છે, તે ખાસ ક'ઠે કરવા લાયક છે. આ બુકની જેટલી પ્રશંસા કરીએ તેટલી થોડી છે, કારણ કે અમને તે ખાસ બહુ ઉપયોગી લાગી છે. અને તો કિંમત ઘટાડવા પ્રકાશકને અમારી વિનંતિ છે કે જેથી ઘણા તેનો લાભ લઈ શકે.

૬. રેખા દર્શન [દેવ પુષ્પ-૨]

આ બુક હાલમાંજ પંચાસજી દેવવિજયજી મહારાજની તૈયાર કરેલી રાણુ-પુરનિવાસી શેઠ વાડીલાલ પુરુષોત્તમે પોતાની સદ્ગત પત્ની કસ્તુરબાઈના શ્રેયાર્થે આર્થિક સહાય આપીને છપાવી છે. કિંમત રૂા. ૧) રાખેલ છે, તે જરા વધારે લાગે છે, પરંતુ અંદરનો પ્રયાસ જોતાં વધારે નથી.

આ બુકમાં પુરુષ ને સ્ત્રીના હાથની રેખાઓ જોવા સંબંધી ઘણા વિસ્તીર્ણ ઉદ્દેશ છે. પ્રારંભમાં પાં. કેશરવિજયજી ને પાં. દેવવિજયજીના ફોટા તથા રેખા-વાળો હાથ આપેલો છે. આ બુક બનાવવામાં તેના કત્તાએ શ્રીઅંગવિશ્વા પંચજ્ઞા વિગેરે અનેક સૂત્ર ને ગ્રંથોની સહાય લીધી છે. એવું ઉપયોગીપણું પ્રસ્તાવનામાં ઠીક સિદ્ધ કર્યું છે. અંદર આપેલી સ્ત્રી પુરુષોના અંગોપાંગ સંબંધીની હકીકત એક મુનિદ્વારા નીકળે તે વાંચનારને જરા આશ્ચર્ય પમાડે તેવું છે, તેમ અમને લાગ્યું છે. બાકી આ બુક વાંચવા સમજવા લાયક છે.

૭ કલિકાલનુ કલ્પવૃક્ષ.

શ્રી વર્ધમાન તપ આચંબિલ ખાતું. મુંબઈનો રિપોર્ટ.

આ ખાતું શ્રી આતીશ્વરજીના દેરાસર પાસેની ધર્મશાળામાં ખોલવામાં આવ્યું છે. તેનો સં. ૧૯૭૭ માં થયેલી શરૂઆતથી સં. ૧૯૭૯ ના જેઠ ખીન્ન વંડ ૦)) સુધીનો રિપોર્ટ મળ્યો છે. તેમાં સંવત ૧૯૭૮ ના જેઠ શુદ્ધિ ૧ થી ચૌદ માસનો હિસાબ છે. એટલા વખતમાં (૧૪ માસમાં) આચંબિલ ૭૪૪૧ થયા છે. અને ખર્ચ રૂ. ૩૪૦૦ થયો છે. કાર્યવાહકોના પ્રયાસથી રૂંડ બહુ સારૂ થયેલું છે. રૂ. ૩૩૩૯૬ નું સ્થાયી રૂંડ ધર્યેલ છે, ત્યારપછી પણ વધુ હશે. મોટી મોટી તિથિઓ માટે અમુક રકમ ઠરાવી છે, કે જેના વ્યાજમાં કાયમ તેના નામથી આચંબિલ કરાવાય. તેમાં ૧૭ નામ નોંધાયા છે અને રૂ. ૧૧૩૦૦ ની કબુલાત મળી છે. કાર્યના આગેવાનો શેઠ ગોવિંદજી પુશાલ-દાસ, વેણીચંદ સુરચંદ, પ્રેમશક્તિભાઈ નાગરદાસ અને સોમચંદ એતમચંદ વિગેરે છે. તેમણે તત મન ધનનો ભોગ સારો આપ્યો છે, અને મદદ પણ સારી મેળવી છે. રિપોર્ટ વાંચવા લાયક છે. પોતપોતાના ગામ કે શહેરમાં એવું ખાતું ખોલવામાં પ્રેરક થાય તેવો છે. આ ખાતાના સેક્રેટરી પટવા ચીમનલાલ જેશંગભાઈ છે. અમે તે સર્વને ધન્યવાદ આપીએ છીએ અને તે ખાતાની ઉત્તતિ ઇચ્છીએ છીએ.

શ્રી જૈનમંદિર મહાલ.

શ્રી અંતરીક્ષ જૈન મંદિર કેમનો ચુકાદો.

જોગમ્બરી જૈનોનો કાયમ કરવામાં આવેલ માલીકી દફતર.
શ્રી જૈન એરોસિએશન એફ ઇન્ડિયાના એનરરી સેક્રેટરીઓ જણાવે છે કે 'જોકાદા પાસે આવેલા શ્રી અંતરીક્ષ પારસનાથ મંદિરની માલીકી તથા વહીવટી હક તથા બીજી તકરારો સંબંધી શ્વેતામ્બર તથા દિગમ્બર જૈનો વચ્ચે જે કેસ ચાલતો હતો, તે કેસમાં નીચલી કોર્ટના ચુકાદા ઉપર શ્વેતામ્બરોએ નાગપુર હાઈકોર્ટમાં કરેલી અપીલનો ચુકાદો શ્વેતામ્બરોની તરફેણમાં તે કોર્ટના જડને મેસર્સ કોટવાળ અને પ્રીટકરે આપ્યો છે.' ચુકાદાનો સાર નીચે મુજબ છે.

“ નીચલી કોર્ટના હુકમનામાની સામે વાદીઓ તરફથી આ કોર્ટમાં જે વાંધાઓ ઉપર બાર મૂક્યો છે તે એ છે કે શ્વેતામ્બરોને મંદિરની એકલા વ્યવસ્થા કરવાનો હક છે, એવી રીતે દલીલ કરતા શ્વેતામ્બરવાદીઓને ખોટી રીતે બંધ કરવામાં આવ્યા હતા અને કંદોરો વિગેરે ધાતુ કરવાના સંબંધમાં તેમને મજેલા જે હુકમની રૂઝમે મનાઈ કરવામાં આવી હતી તે સ્પષ્ટ નથી, દિગમ્બરોએ જો ૧૯૦૫ માં થયેલી ગેઠવણ મુજબ દેરામાં ખૂબ કરવાનો હક અહીં સ્વીકારવામાં આવે છે. બીજું એ પણ કબુલ થયું છે કે અહીં આ આ કેસમાં ખરેખરો સવાલ એકલી માલીકીનો નથી પણ વહીવટ કરવાના હકનો છે. અને તે પ્રમાણે જાહેર કરવામાં આવે તો વાદીઓને સંતોષ થશે. કંદોરો વિગેરે ફરીથી કરવાનું કામ કેવી રીતે અમલમાં મૂકવું તે સંબંધમાં અમુક સચના આપવાની અમે જરૂર ધારતા નથી. અમે એમ જાહેર કરીએ છીએ કે શ્વેતામ્બરીઓને કસબા શીરપુર મધ્યેના દહેરાનો અને શ્રી અંતરીક્ષ પારસનાથજી મહારાજના કટીસૂત્ર (કંદોરા) અને લેપ સાથેની મૂર્તિનો એકલા વ્યવસ્થા (સિનેજમેન્ટ) કરવાનો હક છે અને ચકુ ટીકા અને મુગટ સાથેની તે મૂર્તિને પૂજવાનો તેઓને હક છે, અને તેઓના રીવાજ મુજબ તેના ઉપર આભૂષણો ચઢાવવાનો હક છે. દિગમ્બરીઓને ૧૯૦૫માં થયેલી ગેઠવણ મુજબ તે મૂર્તિને ચકુ ટીકા અને મુગટ અથવા આભૂષણ વગર પૂજવાનો હક છે, પરંતુ તેઓએ આભૂષણો ઉતારવાના નથી અથવા કઠોટા કટીસૂત્ર અને લેપની છેડછાડ કરવાની નથી અને અમે જાહેર કરીએ છીએ કે શ્વેતામ્બરી કોમને મૂર્તિને અસહ સ્વરૂપમાં લાવતાં અને તેને કઠોટા, કટીસૂત્ર અને લેપથી હમણા અથવા હવે પછી પણ વિભૂષિત કરતાં અટકાવવામાં દિગમ્બરી કોમને હંમેશાને માટે પ્રતિબંધિત કરવામાં આવે છે. નીચલી કોર્ટનું હુકમનામું ફેરવીને ઉપર મુજબનું હુકમનામું કરવામાં આવે છે. સામા પક્ષના વાંધાઓ કાઢી નાખવામાં આવે છે. ખર્ચના સંબંધમાં અમે ધારીએ છીએ કે દરેક પાર્ટીએ પોતે પોતાનો ખર્ચ કો-

શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ભાષાંતર ભાગ ૧ લો.

સ્થાન ૪-વ્યાખ્યાન ૬૧

આની ખીણ આવૃત્તિ બહાર પડેલ છે. કિંમત રૂ. ૨) રાખેલ છે.

શ્રી વિજયચંદ્ર કેવળી ચરિત્ર ભાષાંતર.

[અઘટકકારી પૂજા ઉપર ૮ કથા સુકત]

આ બુકની પણ ખીણ આવૃત્તિ બહાર પડેલ છે. કિંમત રૂ. ૦-૮-૦

નીચેજણાવેલી બુકો પણ અમારે ત્યાં મળશે.

ભાવનગર-જૂન સરસ્તી વાંચનમાળાની.

૧ શ્રી મહાવીર પરમાત્માના દશ શ્રાવકો	૧-૪-૦
૨ શ્રી કુમારપાળ મહારાજ અને હેમચંદ્રાચાર્ય	૧-૪-૦
૩ સુકિતમાર્ગ દર્શક-ભક્તિમાળા	૦-૮-૦
૪ ચંદનમાળા મહાસતીનું ચરિત્ર	૦-૩-૦

૫ શ્રી અભયકુમાર મંત્રીશ્વરનું ચરિત્ર.

વિભાગ ૨ ને

લેખક ને પ્રકાશક શા. મોતીચંદ ઓધવજી

ભાવનગર

કિંમત રૂ. ૩)

શાસ્ત્રી નર્મદાશંકર દામોદરે તૈયાર કરી છપાવેલ

૬ સંસ્કૃત સ્વયંશિક્ષક	કિંમત રૂ. ૧-૪-૦
આ છયે બુકો દશ અથવા વધારે મંગાવશે તેમને ચોથા કમીશન આપવામાં આવશે.	ત્રી

વાર્તાના રસિયા માટે નાના નાના ચરિત્રો

૧ જય વિજય કથા.	૦-૩-૦	૨ કળાવતી વિગેરેની કથા.	૦-૩-૦
૩ શુકરાચાર્ય ચરિત્ર.	૦-૪-૦	૪ સરસ્વતી વિગેરેની કથા.	૦-૪-૦
૫ સુરપાળ વિગેરેની કથા.	૦-૩-૦	૬ ચંદ્રાધર ચરિત્ર	૦-૬-૦
૭ બાર વ્રત ઉપર ૧૨ કથા.	૦-૪-૦	૮ છ મોતી કથા.	૦-૩-૦
૯ તેર પ્રાડીયાની કથા.	૦-૩-૦	૧૦ ચંપક શ્રેષ્ઠી ચરિત્ર.	૦-૩-૦
૧૧ રતિસાર ચરિત્ર.	૦-૩-૦	૧૨ વલ્લભાચાર્ય ચરિત્ર.	૦-૬-૦
૧૩ નળ હેમચંદ્રી ચરિત્ર	૦-૩-૦	૧૪ સ્વપ્નભદ્ર ચરિત્ર	૦-૩-૦
૧૫ સુરસુદરી ચરિત્ર.	૦-૩-૦	૧૬ ભુવનભાનુ કેવળી ચરિત્ર.	૦-૬-૦

૧૬ ચરિત્રો એક સાથે લેનારના રૂ. ૩) લેવામાં આવશે.

૧ ઉપરેશ માસાદ ગ્રંથ. સૂળ. ભાગ ૪ થો. સ્થાન ૧૯થી૨૪.

કિંમત ગ્રંથ રૂપીયા.

આ ભાગ હાલમાં બહુર પડ્યો છે. એમાં એ ગ્રંથ પૂર્ણ થયો છે. એની કોઈ પણ ખીલકલ મળેલી નથી, છતાં અનેક સંસ્થાઓને તેમજ મુનિમહારાજને આ ભાગ મોકલેલો છે. આપણે તે સર્વને ભેટ આપવાના સંબંધમાં આ મિત્રાણ ઈએ. લાઈફ મેમ્બરનો કિંમતમાં એક રૂપીયો ઓછો લેવામાં આવે છે. પોસ્ટેજ આડ આના લાગે છે. બહુજ ઉપયોગી છે.

૨ પ્રિયશિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર ભાષાંતર દશે પર્વ મળી શકે છે.

દરેક જૈન બંધુએ અવશ્ય રાખવા લાયક છે.

વિભાગ ૧ હો. પર્વ ૧-૨. શ્રી ઋષભદેવ-અનિતનાથ ચરિત્ર. ૩-૪-૦

વિભાગ ૨ જો. પર્વ ૩ થી ૬. શ્રી રાંભવનાથજીથી મુનિસુવ્રત સ્વામી સુખીના ચરિત્રો. ૨-૪-૦

વિભાગ ૩ જો. પર્વ ૭-૮-૯. જૈન રામાયણ અને ૨૧-૨૨-૨૩ મા પ્રભુના ચરિત્રો. ૪-૦-૦

વિભાગ ૪ થો. પર્વ ૧૦ સુ. શ્રી મહાવીર સ્વામી ચરિત્ર. ૨-૮-૦

આરે વિભાગ સાથે મગાવનાર પાસેથી રૂ. ૧૧) લેવામાં આવશે. પરિશિષ્ટ પર્વ ભાષાંતર પછી આના સંબંધવાળું છે. તેમાં શ્રી જળસુવામીનું ચરિત્ર ૧૯ કથાઓ સાથે અને બીજા આચાર્યોનાં ચરિત્રો છે. ૧-૮-૦

શ્રી પ્રિયંકર નૃપ ચરિત્ર ભાષાંતર.

આ શ્રી ઉવસગ્ગહરં સ્તોત્રના પ્રભાવ ઉપર આપેલું ચરિત્ર છે. તેની આ મીઠી આવૃત્તિ છે. બહુ રસિક છે. વાંચવા માંડ્યા પછી પૂરું કર્યા શિવાય મૂકાય તેમ નથી. પ્રાંત ભાગમાં વધારે ગાથાના ઉવસગ્ગહરં આપેલા છે. કિંમત છ આના સહેલ છે.

પોસ્ટેજ ૦-૧-૬

પ્રતિક્રમણના હેતુ.

પ્રતિક્રમણ કરનારા દરેક બંધુઓએ-શ્રાવકોએ તેમજ શ્રાવિકાઓએ ખાસ વાંચવા લાયક છે. તેવાંચ્યા પછી પ્રતિક્રમણ કરવામાં બુદ્ધિજીભાવ પ્રગટ થાય છે. પ્રતિક્રમણની અંદરનાં સૂત્રોના અર્થ જાણનારને આ બુદ્ધિ વાંચતાં બહુ આલ્હાદ થાય તેમ છે. આવી ઉપયોગી બુદ્ધિ સાધી શકાય તે પછી જોયો એ ગ્રંથ વાંચી શકે તેમણે વાંચવા યોગ્ય છે. કિંમત આડ આના. પોસ્ટેજ એક આનો.

શ્રી ઉમરાળા પાંજરાપોળ લોટરી. હેડ ઓફીસ-ભાવનગર.

સ્વાર્થ સાથે પરમાર્થ સાથે.

૧૦ ભાવનગરની નામદાર ક્રાઉન્ડ્સીલ બ્રાન્ડ એડમીનીસ્ટ્રેશનના ખાસ પરવાનગીથી.

બીજું ફોર્મ તા. ૧૩-૪-૨૮ રામનવમીના રોજ બીકેગેશી ટીકીટ ૧૨૫૫૦. એક

કેન્ટીની કિંમત રૂ ૧). દરરોજની સંખ્યા ૭૧૬ છે. સોટું મીનારા રૂ. ૧૫૦૦) હું છે.

ખાસ અભિમાનવાળી સંસ્થા સંસ્કૃતિ લાવે છે.